

Ruh ve Madde

Metapsişik Tetkikler ve İlmî
Araştırmalar Derneği Yayın
Organıdır.

Dernek adına Sahip ve Sorumlu Müdür :
Ergün ARIKDAL
Genel Sekreter :
Selman GERÇEKSEVER
İdarehane ve Dernek Binası :
Pangaltı Kurtuluş Caddesi No: 14/1
(Akbank bitişiği)

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi :
RUH ve MADDE, P.K. 1157 — İSTANBUL.
Abone ücreti : Yıllık 150 TL. - Yurt dışı 180 TL.
Telefon : 46 76 08 (19.00'dan sonra)

Cilt : 20, Sayı : 236 Eylül 1979

Dizgi, Baskı, Kapak : TAŞ Matbaası (Tel.: 22 92 72).

Cilt : Oğuz Mücellithanesi

Sevgili Okuyucular

Gerek Dergi ve Kitaplarımızı uzaktan izleyenler, gerekse bizzat Derneğe gelerek konferans ve yayınları yakından izleyenler, genellikle, yayınlarımızı beğendiklerini ama daha çok ve çeşitli yayınların yapılmasını ısrarla istiyorlar. Bu bizi hem sevindiriyor, hem pek üzüyor, sebebi : SEKA'dan kâğıt almak için çok beklemek gerekmektedir. Yardım ister.

Eğer kitap için serbest piyasadan kâğıt almaya kalksak, kitaplarımızın en ucuzu yüz lira olmak gerekir ki bunu sizler adına göze alamıyoruz. Fakat buna rağmen gene de birşeyler yapmak gerektiğine inanıyoruz. Biten ve ısrarla istenen kitapların ikinci baskılarını yapıyoruz.

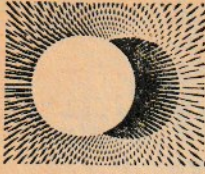
Basılmaya hazır, türkçe ilk kez yayınlanacak olan, sekiz kitap sırada beklemektedir.

Ekim sayımızın Birim fiatı yirmi lira olacaktır. Bu fiat Derneğin masrafını karşılamak için azdır; ne varki kâr gayesi gütmemediğimizden, sarf edilen kadar bir gelir elde etmeyi yeterli buluyoruz.

Gelecek aylarda, Herkes için «Psişik Güçleri Harekete Geçiren» tekniklerin öğretilmesini amaçlayan seminerler —ALFA SEMİNERLERİ— yapacağız. Uzaktaki okurlar ve deneyciler için SES BANTLARIYLA Kendi kendilerine psişik çalışmalar yapma imkânı da mevcut olacaktır. Ülkemizde ilk kez yapılacak olan bu seminerler ücretlidir. Bantlar da öyle. Fakat elde edeceğiniz uygulamalı psişik öğretiyi, siz başka türlü kolay kolay bulamazsınız. Bir uzmanlık ve eğitim sorunudur. «Uygulamalı, Altıncı Duyuyu geliştirme» çalışmaları çok bilimsel ve kolaydır. Bir san'atı öğrenir gibi öğreneceksiniz, hem de bizzat yaşayarak.

Salâm ve Sevgiler.

Ergün ARIKDAL

REALİTE

ERGÜN ARIKDAL

Normalüstü Yeteneklerin İşleyiş İlkeleri

Burada size aktarmak istediğim husus Duvular. Dışı İdrakin (algılamanın) resmî bilim tarafından nasıl anlaşılıp, nasıl değerlendirildiğidir.

Hiç kuşkusuz DDİ meselesi hatırlanamayacak kadar eski bir geçmişe kadar uzanır. Ama artık 1960 yıllarından bu yana kendisi hakkında daha esaslı bilgi elde edilmek üzere, esaslı girişimlere başlanmıştır. İngilizlerin ünlü bilim dergisi «The New Scientist», okuyucularına sorduğu bir soruda, «DDİ'nin mevcut olup olmadığını» öğrenmek istemişti. Aldığı cevap genel bir şaşkınlık yarattı: Cevap verenlerin % 70'i DDİ'ye inanıyorlardı.

Hakkını teslim etmek gerekirse, Leonid L. Vassiliev'in (Sovyet'lerin Charles (Richet'si) 1960'larda İngilizceye çevrilen «Uzaktan Telkin» eseri, bu % 70'lik oranda büyük paya sahiptir.

Sovyetler «Popou Grubu» olarak bilinen çok yönlü bir araştırma komisyonu teşkil ettiler. 1966-1969 arası Doğu Ülkesinde DDİ araştırmaları yapan organizasyonlar kuruldu.

İki ABD gazetesi, Ostrander-Schroeder, 1970'lerdeki çalışmalarını dünyaya yansıtırlar

ve büyük gürültü koptu. NASA, zaten, «canlı organizmalar arasındaki elektromanyetik iletişim»i inceliyordu. ABD-SSCB rekabeti yüzünden araştırmalar arttırıldı. Yirmi kadar üniversite «parapsikoloji araştırma bölümleri» açtılar (ya bizde!?) New York'da, Maimonides Tıp Merkezi «rüya laboratuvarı» kurdu ve gerek uyku, gerekse İpnoz içinde parapsikolojik olayları incelemeye başladılar.

Pentagona bağlı ARPA (Advanced Research Projects Agency) Standford Araştırma Enstitüsüyle paranormal araştırmalar için bir anlaşma imzaladı.

Fransa'da durum biraz gariptir. «Uluslararası Metapsişik Enstitüsü», bir amerikan vakfının yardımlarıyla ayakta durmaktadır. Richet'ler, Geley'ler, bu Enstitünün başındayken Spirit Dünya'nın gözleri buraya çevirdi...

Türkiye'de ise Üniversitelerde böyle bir ihtiyaç henüz duyulmamaktadır. Zira normal psikoloji bilimi bile, çağdaş gelişime ayak uyduramayacak bir düzeydedir. Metapsişik Araştırmalar Derneği'nin, kendi olanakları içinde yaptığı deney ve bastığı eserlerden başka ciddi bir çalışma yok gibidir. Dört sene önce, Mısır «Ayn-i Şems» Üniversitesinde 9 kişinin parapsikoloji tezi ile diploma aldıklarını öğrendiğimiz zaman içimizin burkulmadığını söyleyemeyiz. Ne zaman cahilâne uygulanan maddeci anlayış aşılacaktır? Paslı kulelerine çekilmiş bilgilerimize karşı genç araştırmacıların güçlü bir çıkış yapmaları zamanı, sanırız, çoktan geldi.

Birçok inceleme ve araştırma paranormal yeteneklerin MEVCUTOLDUĞUNU İSPATLAMAK'la işe başladılar. Duke'den ABB'li Rhine tam kırk yılını buna hasretti. Bilim adamları Uri Geller ve Pavel Stepanek gibi müstesna sükülerle araştırma yaptılar. Test üstüne test uyguladılar. Şu sorulara cevap aranıyordu:

«Paranormal bilgi nasıl intikal ediyor?»

«DDİ nasıl mümkün olur?»

Çoğu araştırmacı bu «intikale» maddî bir dayanak bulmak isteyince **çıkmaza girdiler.**

Vassiliev'e göre, elektromanyetik dalgalar söz konusu değildi. Otuz senelik çalışması bunu göstermişti. O halde neydi? Matematikçi Warren Weaver'in ifadesi şu: **Bu konu zihinsel olarak rahatımı kaçırdı, hatta bana ıstırap veriyor.»**

Bu meselenin etkisi altında kalan bir çok araştırmacı da:

«Paranormal yetenekleri nasıl geliştirebiliriz?» diyordu.

Esasında telepati, durugörü'deki yöntemler eskiden beri biliniyordu. Bu yüzyılın başında Jagot, Caslant bunları öğretmişlerdi. Şimdilerde Milan Ryzl'in yöntemleri, lisan öğrenir gibi, psişik güçleri kullanmayı öğretmektedir, sanıyoruz.

DUYULAR DIŞI İRTİBATLAR

İki beyin arasındaki duyular-dışı haberleşmenin başlıca imkânları üzerinde, şematik olarak, bir araştırma yapılabiliriz.

Henüz bütün bu imkânları sistemleştiren bir terimbilim mevcut değildir. Bu yüzden şemalarla açıklama yapmak zorundayız.

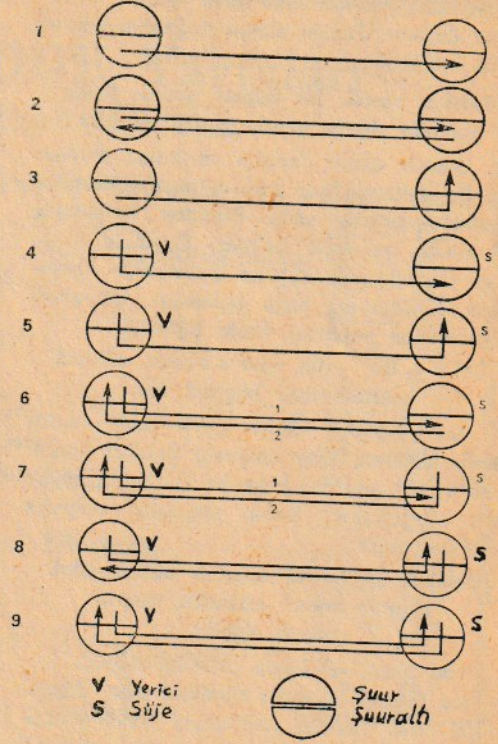
Şekil 1. Şuuraltından şuuraltına basit haberleşme.

Bu imkânın mevcut olduğunu gösteren bir kanıt İkizler arasında yapılan deneylerdir: İkizler birbirlerinin zihinlerinde «ALFA DALGALARINI» meydana getirme yeteneğine sahiptirler. Meselâ, birisi gözlerini kapatıp, «alfa dalgaları» yaymaya başlasa, ikincisi EEG'de aynı çizgileri vermektedir. Demekki iki şuuraltında basit bir haberleşme olmaktadır.

Şekil 2. Şuuraltından şuuraltına feed-back(*) ile haberleşme.

Önceki durumdan hareketle sonuç çıkarma.

(*) Feed-back (rétroaction) = GERİVERME, Sonuç etkenlerinin, Sebep etkenlerini etkilemesi. Sonucun sebebi etkilemesi.

Bir meselenin çözümünde gerekli normal dışı bir bilgi gerekince harekete geçen yetenek böyle çalışır.

Şekil 3. Şuuraltından şuuraltına şuurlardan birinin eşik bölgesinden geçerek giden haberleşme.

Sezgi olayları, antipati yada sempati gibi durumlarda, hiç şüphesiz, böylesi bir şema kullanacağız. Alıcının şuuraltına geçen duygu şuurüstüne çıkıyor. Nedeni bilinmeyen bir çekilme yada itilme duyuluyor. Bir şey sezileniyor. Günlük hayatımızda sık sık karışımıza gelir, bunlar.

Şekil 4. Bir verici (agent) haberi, şuurulu olarak, alıcının (süje'nin) şuuraltına yayınlar.

Alıcının haberi olmadan, bilgisi dışında yapılan uzaktan telkin olayları, ile şuur eşikğine geçmeden fizyolojiye etki eden menfi düşünce ve duyguları kapsayan **büyücülük** olayında durum böyledir. Uzaktan telkin ve

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

büyük, tahayyül ve zihni tesir yayma tekniğine dayanır. Telkini alanın doğrudan şuuraltına hitabedilir.

Şekil 5. Verici, bir haberi şuurlu halde bulunan süjeye şuurlu olarak yayınlar.

Önceki olayın farkına varılması demektir. Bu durumda söz konusu olan «tesadüfi düşünce okuma yada düşünce intikalidir». Herkesde meydana gelmez. Özellikle ipnotizm deneylerinde süjenin ipnotizörün zihnindeki düşünceleri hızla anlaması, istenileni söylemeden yapması, ifade edilebilir.

Şekil 6. Bir verici, şuurlu olarak, süjenin şuuraltındaki bilgileri alır.

Bu yeteneğe «ikinci görüş» yada «duru görüş» diyoruz. Elde edilmesi bundan sonrakilere nazaran daha kolaydır. Durugörü, çoğu kez simgeseldir. Bazen doğrudan doğruya bilgi alınabilir.

Şekil 7. Bir verici süjenin düşüncesini, süjenin haberi olmadan, şuurlu olarak alabilir.

Bu olaya «düşünce okuma» diyoruz. Düşünce okuyan, süjenin zihninde olan, düşündüğü şeyi, şuuraltı vasıtasıyla kendi şuuraltına alır ve sonra şuuruna yansıtır. Gerçek telepati budur. Bu kimselerden, belirli şartlar hariç, birşey saklanamaz.

Şekil 8. Verici şuurlu olarak bir mesaj yayınlarken alıcı, vericiye «bağlanır», yayına bir fişlemeyle girer.

Buna «tek yönlü düşünce intikali» denir. Önemli nokta, vericinin telepatik yayına geçtiği zamanı belirlemektir.

Şekil 9. Her iki verici, kendi aralarında, şuurlu olarak haberleşirler.

«Zihinsel Telefonlaşma» diyebileceğimiz bu olay «bütünleşmiş düşünce intikalidir.» Efsanelere, mistik öykülere, ermişlerin hayatına ve de zamanımızın hayal-bilim kitaplarına giren bu olay, insanın körleşmiş gizli bir yeteneğinin mevcudiyetini gösterir. «Telefon, Radyo, TV, Radar» gibi teknolojik kolaylıklar insanda mevcut olan, ama derinlerde bulunan melekelerin ortaya çıkmasına, pratik olarak, engel olmuştur.

Bu tabloyu tamamlamak için çeşitli intikal türlerini kısaca hatırlamakta fayda var-

dır. Bunlar, Pavlov tarafından incelenmiş olan «işaretleme sistemlerine» karşıttır.

KELİMELEER : Hakim olunması çok güç araçlardır; haberleşmeye en iyi imkânı sağlamak için kısa - devre halinde olmak zorunda bulunan kelimelere hakim olmak güçtür. (İkinci işaretleme sistemi).

İMAJLAR : Her türlü imkâna izin verirler. Kullanılması kolaydır ve genellikle kelimelerden daha iyi intikal ederler. (Birinci işaretleme sistemi).

DUYUMLAR; DUYGULAR : En basit olanlar, intikale imajlardan çok daha müsait durumdadırlar. Eskiler buna «Telestesi» derlerdi.

Deneyleri yapanların kişiliğine göre, mi-zacına göre, bu işaretlemelelerden biri kullanılabilir. Modern insan, bedenini «dinleme melekelerini» yitirdiğinden zihinsel imajlarla daha iyi sonuç alınmaktadır. Her üç sistemi bir arada kullanmak da mümkündür. Bir örnek vererek bu bilgileri daha anlaşılır hale getirelim.

Prof. Plâtonov'un öğrencisi psikiyatri uzmanı Kotrov uzaktan telkin uygulamasını şöyle yapmaktadır :

«Rahat bir koltuğa oturuyorum, tüm gürültülerden uzak bir yerdeyim. Gözlerimi kapıyorum. Zihnen, süjeme: «Uyu! Uyu! Uyu!» diyen kelimeleri, âdeta, fısıldıyorum. Buna zihinsel telkinin **birinci faktörü** diyorum.

İkinci faktör olarak, bir rüya ya da halüsi-nasyon şiddetinde süjenin imajını zihnimde canlandırıyorum. İmajinasyonumda süjemin derin şekilde uyuduğunu, gözlerinin kapalı olduğunu çiziyorum.

Nihayet, **üçüncü faktör** geliyor. Buna çok önem veririm, ve ona **İSTEM faktörü** diyorum. Süjemin uyumasını çok kuvvetli olarak istiyorum. Belli bir zaman sonra, bu arzu kesinlik kazanıyor ve sonra başarı mükafatı olarak bir çeşit **vecd** içine giriyorum.»

NOT : Sevgili Okurlarımın, bu küçük uygulamayı yapabilmeleri için, uzun bir eğitim ve pratiğe ihtiyaçları oldukları bellidir. Bu sebepten «psisikle» ilgilenen herkesin yetişmesi için büyük hazırlık içindeyiz. İlerideki aylarda genel yetiştirme kurslarına katılma şartları ve konular sizlere duyurulacaktır.

Küçük JOANNE BRENNAN, Londra'nın banlyösündeki FINSBURY'de, bahçelerinde yeni açmış bir çiçeği koparmaktadır. Bayağı bir manzara diyeceksiniz değilmi? Fakat pek öyle değil. Bilimin bir mucizesi söz konusu, zira, üç yaşındaki küçük kız sakattır, sağ eli olmadan doğmuştur. FINSBURY sâkinlerinin yardımı sâyesinde JOANNE'in anne ve babası, çocuklarını İsveçe gönderebilmişler ve orada profesör RALF SORBYE kendisine, beynle kumanda edilen, yapay bir el takmıştır.

Bu mucizenin adı: BİYONİK'dir. Televizyon dizi filmi konusu olan bu biyonik, üstün insan JAIMIE ve üç milyarlık adam gibi, bir kurgu-bilim yapıtı değildir. O, henüz sakat bir insanı üstün insana dönüştürmeyi başarmış olmasa da, vardır.

Gerçekten, gerek ikinci dünya savaşından bir kaç yıl sonra, gerek onun sürmekte olduğu sırada, çok sayıdaki yaralının uzuvlarını kesmek zorunda kalınması karşısında, Rus teknisyenleri, ilk protezleri veya daha çok téléthèse'leri, bu gün söylendiği gibi, beynle kumanda edilen araçları ortaya koydular. Mafsallı yapay bir elin durumunda, örneğin bileğin çevresine, sinirsel akımlara tekabül eden, elektriksel uyarınları almakla görevli bir bilezik konuyordu. Uygun bir şekilde güçlendirilmiş olan bu uyarınlara, elin donatılmış olduğu küçük-motörlere kumanda ediyorlardı.

Bununla beraber, bu devirde, güçlendirici ve kumanda edici tertibat çok ağır ve az dayanıklıydı. Elektronikteki yeni ilerlemeler, bu mahzurlara çare bulmaya olanak verecektir. Artık biyonik bazı ülkelerde deneme devrini geçirmiştir.

BİLİM İNSANA EFSANEVİ KUDRETLER VERECEKTİR

Esasen Fransız araştırmacıları bu alanda gecikmiş değillerdir. İki yıl önce İ.R.I.A. (Otomatik ve İnfomatik Araştırma Enstitüsü), hedefi, beyin ile kumanda edilebilecek manipulatörlerin imali olan SPARTACUS projesini ortaya atmıştır. İkinci kuşak aletleri, daha şimdiden sezilmiştir ve yapay duygulu organlarıyla donatılmış robotlar öngörülmüştür.

Biyoniğin sürekli ilerlemelerine bel bağlamak gerekir, bu ilerlemeleri en uyanık uz-

Bu Küçük Kızın Biyonik Bir Eli Var

● JACQUES BRUN'den
Selâmi KANIKLI ●

manlar bile keşfetmekte kesinlikle acizdirler. Zirvedeki yeni teknikler, çok yönlüdür ve çeşitli alanlardaki teknolojik bilgilere tabidirler.

Böylece, şimdiye kadar bir körün göz çukuruna sokulabilecek biyonik bir göz tahayyül etmek zordu. Mevcut olan hertipteki

elektronik kameralar, böyle bir yerleştirmenin nazarı itibara alınması için çok büyük idiler. Oysa 1978, Haziran ayının 4ünde, THE SUNDAY TIMES BUSINESS NEWS, Britanya G.E.C. firmasının, iki ay içinde, fiili prensibi, bir tırnak büyüklüğünde, saf bir silikon kristali olan, mikro elektronik bir kamerayı satışa çıkaracağını bildiriyordu. Bu küçücük pastille, elektriksel işaretleri ışığa dönüştürmeye elverişli hücreler içermektedir. Bu durumda, böyle bir yakalayıcıyı, objektif hizmeti gören bir konak merceğinin arkasına koymak düşünülebilir. Sonra, kafatasının içine yerleştirilmiş olan uygun bir amplifikatör sayesinde, elektriksel işaretler, beynin görme merkezine yayınlanabilir. Çok uzun bir zamanda, normal görüşten üstün bir görüş düşünmek, ham bir hayal değildir. Kızıl-ötəsi ışınlar yardımıyla, karanlıkta görmek, olağan üstü mesafelerden görmek, muhtemelen mümkün olacaktır.

Hali hazırda biyonik için, doğal çalışmaların yerini almaktan başka şey söz konusu değildir. Senaryolarının gereksinimleri için JALMIE SOMMERS veya albay STEVE AUSTİN'inki gibi, insan üstü kudretler elde etmek sorun değildir. Gerçeği söylemek için de, biyonik sayesinde cihazlandırılmış olan sakatlar, normalden biraz aşağı niteliktedirler. Elin sıkma kudreti, bacağın eklemlerinin kıvraklığı ve saire, orta derecede sporcu, normal bir adaminkilerden daha az büyüktürler.

Bununla beraber, alışılmışın dışında bir güç düzenlemek için, amplifikatörlerde, röles'lerde ve motörlerde bazı ilerlemeler yeterlidir. Bu durumda, uzak bir gelecekte, kusurunu örtmek için cihazlandırılmış sadece şu veya bu adama değil, fakat, mesleğinin istediği bedensel yetenekleri kazanmak için de biyonidin mesleki uygulamalarını düşünmeye hakkımız vardır.

«İç biyonik» adı verilen bu şeye, yep yeni bir uygulama alanı açılacaktır. Yani, **tek bir istekle sibernetik olarak kumanda edilen yapay organlar...** Bedenin içine yapay bezeler, yani istek üzerine yapay olarak hormonlar imal etmeyi başaran, gerçek minyatür kimya fabrikaları sokulduğunu hayal edelim. Örneğin, istekli olarak bir adrenalın salgı-

lanması; organizma ona gereksinme duyduğu vakit, bir kırbaç darbesi yapma olanağı sağlayacaktır.

Şunu tekrarlayalım ki, bütün bunların henüz olanağı yoktur. Fakat bu, temel bir sorun değil, sadece bir teknoloji sorunudur. Ve şimdiden çok uzun bir zaman isteyen düşünmeye olanak vermektedir.

Tele biyoniğe veya sevk ediciye gereksinme duyulmaksızın, beynin tek bir hareketiyle, yapay organın uzaktan hareketi, tam bir nakletme sorunudur. Sadece kusurlu ve kesilmiş uzuvları değil, fakat ek uzuvları da böyle nazarı itibara almanın olanağı vardır. Başın arkasında üçüncü bir göz, neden olmasın? Biyonik küçük bir alet imkânsız değildir, örneğin, beynin içine kendinden programlı bir çalar saat yerleştirmek.

Çok uzun vadede biyonik, parapsikolojik bilgilerle zenginleşecektir. Şimdi, kırk yıldan daha uzun zamandan beri, Sovyet Rusyadan ALEXANDRE GOURVITCH, mitojenik adını verdiği, görünmeyen radyasyonlar üzerindeki ilk denemelerini gerçekleştirmiştir. O zamandan beri, Sovyetlerde parapsikolojisinin ilk planda gelen bir çok uzmanları, bu mitojenik dalgaların, psikokinezi olaylarının sorumluları olduklarını tahmin etmektedirler. Bu meydana çıkarılmış olup, henüz açıklanmamıştır.

BEYİN DALGALARIYLA KUMANDA EDİLEN MOTÖRLER

Bu hale göre, onları yakalamak ve çok değişik aletlere kumanda etmek üzere, genişletmek imkânı olacaktır. Ne yazık ki bu araştırmalar mutlak bir sırla örtülüdür ve pratik olarak onları **haberalma yolu ile** elde etmek olanaksızdır. Esasen Amerikan gazetesi ROBERT THOT, bu konular üzerinde araştırma yaparken, son yılın haziran ayında K.G.B. ile kavga etti ve sonunda S.S.C.B.'den sınır dışı edildi.

Öte yandan, Leningrad'dan NELYA MIKHALOVA, doktor SERGEYEV, bir psikosinezi uzmanı üzerinde bir dizi testler ve ölçümler yaparak, bu P.K. etkisinin, aslı elektrostatik ve manyetik olan, bilinmez biyolojik alanlara borçlu olduğu inancına ulaşmışlardır. Şu halde bu hekim, bu fizik verileri ölçmeye ola-

(Devamı sayfa 39'da)

Dünya - Dışı Hayat! Yeni Bir Teori

● J. L. DEGAUDENZI

Bilim adamlarının geleneksel kavramları bir kenara bırakarak yeni teorilerle yakından ilgilenmeleri zamanı çoktan gelmiştir. Bugüne kadar «insanın Evren'de tek yaratık» olduğunu resmen düşünüyorduk. Fransa'da Manevî Bilimler Enstitüsü Akademisi profesörlerinden Sayın Jean de Grouchy konuyu aksi yönde düşünmektedir: «Bu evrenin, bizim anladığımız başka hayat şekillerinden mahrum olup olmadığını öğrenmek isteği çok çabuk ortaya konmuş bir sorudur. Diğer gezegensel sistemlerin mevcut olması ihtimallerini hesaplayarak bu soruya cevap vermeğe çalışılabilir. Bu diğer gezegensel sistemler hayatı doğurmaya, hayatı misafir etmeğe müsaittirler.

Nihai sonuç, evrende yalnız olmadığımız meselesi bir ihtimaldir.»

Jean de Grouchy, evreni teşkil eden milyarlarca gezegen arasında hayatın gelişmesine müsait niteliklerin tümünü gösteren gezegenlerin gerçekten mevcut olduğunu ummaktadır. Zaten diyor, bu şartların Dünya'nın şartlarına uyması da emredici bir durum değildir. Hayat, bilindiği gibi, çevre verilerinin hissedilecek kadar farklı olduğu yerlerde farklı şekillerde tekâmül edebilir. böyle bir uyumlanma yeteneği ispatlanmıştır. Ayrıca, gezegenimizde gördüğümüz, bildiğimiz ilk yapılarla hayatı neden sınırlayalım? Karbona dayalı bir hayat yerine, meselâ, silisyum'a dayalı hayat olabilir, bu da bizimkinden tamamen farklı, ama zekâdan mahrum olmayan yaratıklara neden olabilir.

Grouchy devrim getirici bir teori yayınladı; hayatın biyolojik doğuşu üzerinde klasik tezleri tutanlar bir kez olsun kaşlarını kaldırıp, dudak bükmesinler. «Yıldızlararası

uzaylar, gezegenleri döllenmeğe müsait, ilkel, gerçek hayat tohumlarını, biyolojik molekülleri ihtiva edenler... Bu durumda hayat evrenin içsel bir özelliğidir.» Yani, belli bir gezegende hayatın temele ilişkin doğumuna izin veren, müsait şartlar değildir. Müsait şartlar, gerçekte, sadece ideal gelişmenin az çok toplanmasıdır ve şüphesiz mevcudiyetinin doğrudan sebebi haline dönüşürler. Hayatı meydana getiren çevre değil, çevreyi meydana getiren hayattır!...

Bu devrimci teori sadece Grouchy'nin önerdiği şekilde değildir. Antropolojik ve en yeni genetik araştırmalara dayalı kanıtlar yardımıyla, insanın tesadüfi mütasyonlarla ya da tekâmülün mutlu inis-çıkışlarıyla **maymundan gelmediğini** gösterdi. İnsan ve maymun, her ikisi de, azmanların buğüne kadar bilmedikleri, ama vaktiyle yeryüzünde yaşamış olan, «**müsterek bir ataya**» sahiptiler. (*)

Açıkça ifade etmemekle beraber, Prof. Grouchy uzaysal geçmişimizi öz halinde formüle etmektedir. Bu fikir Akademi'ye göre biraz cesurane dir.

İnsan ve insansının paralel şekilde inip geldiği bu «müsterek atayı» genetik olarak kim kurcaladı? Bizdeki 46 (diploid) kromozoma karşı İNSANSILARDAKİ 48 kromozom, sanki eksik bir tecrübenin sonucu gibidir. Bizzat insan, bu tekâmül etmemiş haliyle, değiştirme teşebbüsünün optimal başarılı bir örneğini de teşkil etmeyecek durumdadır...

Bu genetik kurcalamaları hayvanlar ve kendimiz üzerinde uygulamaya devam ediyoruz. Genetik biliminin şimdilerde aldığı yönler vasıtasıyla bunca sorular belki çözümlenebilirler. Söz konusu olan mesele çok önemlidir. Ya başarısızlığa uğrayacağız ve

Insanoğlu çıkıp geldiği hayvanlığa dönecektir, ya da ÜSTÜN İNSAN DEVRİ çıkıp gelecektir. (Nostra : 360)

(*) **Ruh ve Maddenin Notu** : Evrende msilt gezegenleri canlı kılan «hayat tohumlarından» meydana gelmiş bir kütleden daha önce de söz edilmişti. **Panspermiya** teorisi olarak bilinir. Sadıklar Plnı tebliğlerinde: «nerede bir atom vardır, orada hayat mevcuttur.» prensibine göre, gerçekten vreyi yaratan «hayat prensibidir» demek doğru olacaktır. Gro-

uchy'nin ifade ettiği insan ve maymunun «müşterek atası» fikri Rahmetli Prof. Muammer Bilge tarafından on sene evvel ayrıntılı olarak anlatılmıştı. Akademik bilgiler ile Spiritüel bilgileri en iyi şekilde meczeden bir sentezdir. Hem genetik bilimi hem manevi-dinsel inanç haklı görülmüş ve yerlerine oturtulmuştur.

SAYIN OKUYUCULARDAN, bu kk makalenin kendilerinde uyandırdığı fikirleri bize, Dergi'de yayınlanmak üzere, yazmalarını rica ediyoruz.

Tesis tarihi 1871

KURUKAHVECİ MEHMET EFENDİ MAHDUMLARI

EN NEFİS KAHVEYİ BULABİLİRSİNİZ

SATIş YERLERİ :

Eminönü, Tahmis Cad. Beyoğlu Balıkpazarı ve

Kadıköy arşı Mağazaları

Eminönü Tel. 22 00 80

**RUH ve MADDE'ye Abone
Olunuz, Abone Bulunuz, Okuyunuz,
Okutunuz.**

Spiritüalizmin Gelişiminde İlk Adım:

YOZLAŞMA

● Feridun TEPEKÖY

Herhangi bir konuda ilerleme sağlanması, konunun ele alınıp her yönüyle incelenmesiyle yakından ilişkilidir. Bir fikrin geliştirilmesi de gene aynı biçimde bir çalışmayı gerektirecektir. Ancak ne var ki, bu yöntemin bazı tehlikeler doğurduğu da gözden uzak tutulmamalıdır. Araştırmacının sahip olduğu karakteristiği, ele alacağı konunun analizi ve geliştirilmesi üzerinde önemli bir etken olacağı ortadadır. Aynı konunun incelenmesine girişmiş iki ayrı bilgi ve görüş sahibi kişinin varacağı sonuçların değişik olacağını söyleyebiliriz. Felsefi konuların üzerinde yapılacak çalışmalarda bilhassa büyük önem kazanacak olan bu hususun hatırlanmasında her zaman yarar vardır.

İnsanın gözlediği olayların değerlendirilmesi üzerinde de bir dereceye kadar etkinliğini gösterecek olan bu karakteristiğin kökleri ruhsal yapımızın derinliklerine kadar uzanmaktadır. O kadar ki, bazı hallerde duyu organlarının algılamaları dahi bazı değişimlere uğrayabilmekte ve faraza vizyon, halüsinasyon ve benzeri ruhsal oluşumlarla karışarak, değişik bir algılama ve değerlendirme ortaya çıkarmaktadır. Bazı hallerde yanlışlığı diye vasıflandırılacak durumların böylece ortaya çıkmış olduğu da ortadadır. Ancak bütün bu durumların nasıl ortaya çıktığını bir kenara bırakacak olsak dahi neden dolayı karşılaşıldığı sorunu, bizi gene de ilgilendirecektir. Evet, neden bu gibi değerlendirmeler ortaya çıkıyor? Bu soruyu ruhsal tekâmül açısından ele alıp cevaplandırmağa çalışmalıyız. Ruhsal tekâmülün gerçekleşmesinde bu gibi durumlara ihtiyaç vardır diye düşünmeliyiz.

Bir konunun dört yönlü incelenmesi, konu üzerinde, olumlu bir gelişim sağlayacaktır.

Katı bir tutum olarak niteleyeceğimiz her sahadaki yobaz zihniyetin karşısında olmamız gerekmektedir. Ayrıca, insanı sapıklıklara kadar götüren Septik ve hür düşüncenin oyunlarından da, dikkatli bir uyanıklıkla kurtulmamız zorunludur.

Her düşüncenin her yana ulaşmak isteyen eğilimi karşısında dikkatli olmak ve biteraf kalıp gerçeğin hangi tarafta olduğunu araştırmak lâzımdır. Akıl, mantık ve bilgilerin ışığında yapılacak nötr sentezlerle ancak gerçeklere yaklaşmamızın mümkün olacağını unutmamalıyız.

Samimi olarak benimsemiş olan herhangi bir düşünce üzerinde yeniden durulma ve değerlendirme yapılmasında yarar vardır. Her görüş açısının, kendine göre, gerçeğin bir yönünü aydınlatmağa çalıştığını düşünebiliriz. Böyle bir zihniyetle görüşlerin sentezine gitmeliyiz. O zaman her açı, beraberinde getirdiği düşünceleri ile birlikte genel bir görüşün bir parçası olarak yerine oturmuş olacaktır. Burada sapık düşünce olarak niteledirdiğimiz görüş açılarının dahi, nasıl bir fonksiyona sahip olarak karşımıza çıkmış oldukları açısından bir değer kazanmış olacakları ortaya çıkacaktır.

İnançlar ve felsefi görüşler ortamında bu söylenenlerin önemi ortadadır. Tarihsel bir gerçek olarak hepimiz görmekteyiz ki, dinlerin kendi bünyelerinde, her devirde, durmadan değişimi söz konusu olmaktadır. Keza felsefi görüşlerde de zaman zaman ortaya çıkan sivri ve ters görünümlü düşüncelerle birlikte, durmadan bir değişim ve gelişim vardır. Burada gelişimin önemli faktörlerinden biri olarak sivri, ters ve sapık

olarak nitelendirilen fikir ve düşüncelerin ön planda yer aldığını rahatlıkla iddia edebiliriz.

Dinlerin, tekâmül yolunda insanlara doğru yol olarak nitelendirilen moral prensipleri önerdiğini biliyoruz. Ancak bu prensiplerin tatbikatını yapacak olan insanların vicdan seviyeleri ve değerlendirme açıları değişik düzeylerde olduğundan, yapılacak tatbikatta farklılıklar ortaya çıkmaktadır. Dinî tatbikat yönünden ortaya çıkan bu hal, yozlaşmayı oluşturur. Prensip ve dinî öğretiyi bünyesinde toplayan kutsal bildirilerin değişmemekte olmasına karşılık, anlayış ve tatbikatta bozulmalara raslamaktadır. Ama, böyle bir gelişimi de yerinde ve lüzumlu ve faydalı olarak niteleyebiliriz. Böylece, dinî düşüncede bir gelişim ancak ortaya çıkabilecektir.

Keza filozofların bir konu üzerinde değişik açılardan yaklaşımlar getirmesi, fikrî sahadaki gelişimin gerçekleşmesini ve hızlanmasını sağlamış olacaktır. Spiritüalizm de bir doktrin hüviyetiyle, belirli bir fikri ve belirli bir görüş açısını getirmiş olması bakımından zamanla bir değişime elbetteki uğrayacaktır. Nitekim, bunun değişik ve çok yönlü belirtilerini her yerde görmemiz kabildir. Bu değişimleri elbetteki normal bir gelişimin zorunlu unsurları arasında kabullenmemiz lâzım gelecektir.

Spiritüalizmin fikrî ve felsefî yönden oluşturduğu düşünce sistemine eğilmeden, sadece fizik ve maddî yönden olayların incelenmesini öngören bir zihniyetle araştırmaya yönelecek olursak, burada gerçeklere yaklaşımcı yolları uzatmış olabiliriz. Bir başka deyimle çarpık karakterli bir takım düşüncelere önem veren bir yola girmiş olabiliriz. Böyle bir durumun bugün gittikçe daha belirgin bir biçimde ortaya çıktığı söylenebilir. Spiritüalizmin fenomenleri ve bunlara yakıştırılan açıklamaları ile bir yaklaşım sağlamadan direkt olarak parapsikolojik olaylara yönelmek, yolun uzatılmasına amil olacaktır. Ama, böyle olması belki de daha faydalı olacak ki, ilmî çevre, ruhsal olaylara böyle bir acıdan yaklaşma ihtiyacı içinde görünür. Ayrıca bir çok görüş arasında uzaylılar ve uçan daireler de devreye gir-

mekte ve böylece konu daha da ilginç bir düşünce ortamı içinde karışmaktadır.

Spiritüalizmin yozlaşmasını sağlayan en yeni ve güçlü bir görüş açısı olarak gözlemlere dayanmayan «uzaylılar» zihniyetinin getirdiği yenilikleri sayabiliriz. Bu konuda, insanları etkileyen amiller arasında kurgu-bilim romanlarını da saymak gerekebilir. İlimin gerçekleştirdiği uzay yolculuklarının da bu yolda insan düşüncesini etkilemiş olacağı ortadadır. Dinî baskının gevşemesine yol açmış bulunan toplumsal gelişmelerin sağladığı hür düşünce ortamında, spiritüalizmin gelişmesinde uzaylıların devreye sokulmak istenmesi ilginç gelişmeler göstermektedir. Buna belki de bir açıdan bakılacak olursa yozlaşma amili olarak bakmak da doğru olabilir.

«Uzaylı yaratıklar» görüşünün, spiritüalizmin gelişimi yolunda bir basamağı teşkil etmekte olduğunu düşünmek, daha gerçekçi bir düşünce olacaktır.

Spiritüalizm'de ruhsal irtibatlar yolu ile, değişik seviyeden ve değişik şekil ve tertiplerde mesajlar alındığına inanılır. Ayrıca ruhsal etkilenişin değişik bir biçimde oluşturduğu maddî tabiatlı olaylara da sık sık rastlanmaktadır. İşte bu mesaj ve olayların tefsirlerinde bir takım yeni görüşler getirilmek istendiğine şahit olmaktadır. Obsesyon olarak nitelendirilen bir takım irtibat olaylarına da rastlanmaktadır. Böylece kendilerini tanımlayanlar olduğu gibi bambaşka hüviyetlere bürünenlere ve emir altında bir sürü kötü veya iyi eylemlere yönelenlere rastlanmaktadır. Tanrıdan veya şeytandan emir aldıklarına inanarak değişik eylemlere girenlerin bir kısmı maalesef akıl hastanelerinde çile doldurmaktadır. Geri seviyeli bedensiz bir varlığı cazibesine kapılıp onun düşüncelerini benimsemek ve emirlerini yerine getirmeye çalışmak isteyen insanlar arasında çok akıllı ve bilgili olanlarına da rastlanmaktadır.

Burada en önemli obsesyon amillerinden biri olarak ihtiras'ı savabiliriz. Değişik tertipten olarak bu cıbi tutkuların peşinden koşmak ihtiyacı içinde bulunan bir insanın elde edilmesi gayet kolavdır. Onun en zayıf (Devamı sayfa 16'da)

Ona «Elektrikli Kız» Diyorlardı

JEAN - LUC BERAULT, Nostra'da, Bïo - Elektrik adı verilen şeyle, parapsikolojik denilen bazı kudretler arasında bulunduğu sanılan esrarengiz ilişkiyi nazarı itibara almakta idi. Eğer, merkez olmaya elverişli acalp olayların çokluğu yüzünden muhakeme edilirse, bedenimizin tamamıyla keşfedilmiş, tanınmış ve oyun fişleri gibi ortaya konmuş olmaktan uzak bulunduğu kuşkusuzdur. POLTERGEIST, her çeşit obsesyon, kendi kendine tutuşma vakaları, ileri sürülmüş sayısız farazyelere rağmen, tamamıyla açıklığa kavuşmamıştır. Bu tezâhürlerin en muammalı olanlarından biri, hiç kuşkusuz, 19 uncu yüz yılda, ORNE çiftliğinin fakir bir kızının başına gelmiş olan, bilim ve doğa dışı olaylar tarihinde, acayip, «Elektrikli kız» adı altında kalan olaydır.

Tarih 15 Ocak 1846'da SARTHE sınırlarındaki BOUVIGNY'de ANGELIQUE COTTİN'in efsanevi gücü ilk kez ortaya çıktı. Kız, hali vakti yerinde bir çiflik ortakçısı olan ve doğa tarafından pek yıpratılmamış bulunan LOÏSNARD adındaki amcasının yanında yaşıyordu. Bu kız sadece, pek sevimsiz bir fizik yapıya sahip olmakla kalmamakta, fakat aynı zamanda, çok büyük bir zorlukla konuşan bir ahmaktı da. Tabiatıyla de, asla okuma - yazmayı başaramamıştı.

O gün çiftliğin kadınları, MAMERS kasabesindeki bir eldivenci için saç filesi örüyorlardı. ANGELIQUE'in mekiği birden bire ellerinden kurtuldu ve odanın ortasına fırladı. O, mekiği almak için ayağa kalktı ve bunu yaparken, hafifçe dokunduğu tek ayaklı ağır masa titremeye başladı. Sonra, ayakları havaya kalkacak biçimde devrilmek üzere,

odanın ortasına fırladı ve duvarlara çarptı. Nihayet, ANGELIQUE'in kemerinden kurtulan makası, gidip tavanın direğine saplandı.

Dualarla cinleri kovması için, papaz getirmeye gittiler. Önce olanlara inanmayan babacan adam, çabucak durumu açıklığa kavuşturmağa girişti. Hiç bir müdahale olmaksızın ocak masasının hareket ettiğini ve ocak çanaklarının çarpıştıklarını, ve mobilyaların iki yana sallandıklarını kendi gözleriyle gördüğü gibi, döğölmekle de tehdit edildi. Cinleri uzaklaştırma duası etkisiz kaldı. Bilgiçlik ve modernlik iddiasında olan çiftlik sahibi LOÏSNARD'lar ile Bay FAREMONT, zayıf genç kızın bütün organizmasından bir çeşit bilinmeyen bir elektrik gücü çıktığını tahmin ettiklerini bildirdiler. Fakat zavallı kızı çeşitli aletlerin etkisine tâbi tutmalarına rağmen iddialarını isbat edemediler.

İnsanlar yapmacık davranışlıdılar. Böylece MAMERS'teki yerel bilim adamları topluluğu önünde, ANGELIQUE'in tâbi tutulduğu denemeler sırasında bir okul müdiresinin bütün bedeni de şiddetli bir deşarj oldu ve Bay FROMAGE adlı bir eczacı kolunu günlerce bükemedi. «Elektrikli kızı», zamanın en seçkin insanlarına incelemek üzere, Paris'e götürme kararı alındı. MAMERS'ten doktor TANCHON ona eşlik etti ve HALLES mahallesindeki RENNES oteline indiler.

Bilimler Akademisinin devamlı sekreteri. Gözlem evi müdürü, politikanın ve bilimlerin yüksek şahsiyeti, ünlü ARAGO gelip, orada kızı muayene etti. TANCHON, ARAGO'ya, zayıf gencin göğsünü bir kaç kez dinlediğini, kendisinin el koyduğu olaylara, doyurucu yanıta bulunduğunu ve kızı asla, hile yaparken yakalamadığını açıkladı. Kız hünerlerini,

nl fizikçilerin önünde, mobilyaları hareket ettirerek, dosyaları havaya uçurarak ve bibloları, sadece elektriksel akımdan yararlanarak yaptığı by vasıtasıyla kırarak, tekrarladı.

ARAGO, ANGELIQUE COTTİN'İN KUDRETLERİNİ BİZZAT DENEDİ

Şaşkına dönen ARAGO, «elektrikli kıızı». bir dizi denemeler yapmak için bitkiler bahçesine çağırdı.

Sonuç aldaticı oldu. Korkuya kapılan kız, mobilyaların arasında hiç bir karışıklığa neden olamadı. Kendisini, en hassas aletler vasıtasıyla kontrol edilen bir çok denemelere tâbi tuttular. Laboratuvarın en hassas galvanometreleri, tam olarak, hiç bir akım yayını meydana çıkarmadı. Büyük ARAGO'nun rakipleri çok seviniyorlardı.

Büyük ARAGO, yenilgiyi kabul etmedi. Bu hale göre, hiç de elektriksel olaydan ileri gelmeyen, tamamıyla yeni ve bilinmeyen bir enerji mi söz konusu idi?

Arago, Baş kentın salonlarında, ahmak kıızın neen olduğu acâip olayları gözlemeye devam etti.

RENNES otelinin yemek salonu, bir çeşit seyir yeri durumuna dönüştürüldü. Yerler kiralanmıştı ve bazı akşamlar ANGELIQUE topluluğına gösteriliyordu. Berbat bir yük arabacısı olan babasının, ge kıza eşlik eden ve kendisine bol menfaat çıkarmasını iyi bilen, CHOLET adında bir dostu vardı. Onun girişimleri sayesinde, kısa zamanda Paris'in en zengin bütün salonları «elektrikli kıızı» tartışmaya başladılar. Kız, CHOLET'nin kendi hesabına kasaya yerleştirmekte acele ettiği önemli ücretler alıyordu. ARAGO, bu seansların çoğunda hazır bulunmuştur. Gözlem evinin laboratuvarında, tekrar, fenn bir denemeye başladı. Bu seferki başarılı oldu. ANGELIQUE, kağıtları, mobilyaları, tabloları havaya uçurdu. Bu, akademideki meslekdaşlarından çoğunun sıkı kontrolu altında yapılmıştı. Tutulan bir zabıt olayları anlatmaktaydı. Hatta Zabıt Akademi meclisi arşivlerinden de tahkik edilebilir. nl bilgin, araştırmalarının sonuna yaklaşıyordu. Fakat o, esasen henüz bizim de aynı durumda olduğumuz gibi, AN-

GELIQUE'te yerleşmiş olan bu esrarengiz enerjiyi açıklamakta daima yeteneksiz kaldı. Bir çok kez, bu kudretlerin klasik elektrik görünümünden çıkmadıklarını açıklamaya çalıştı. Toplum içinde bunun ne önemi vardı. Gazeteler daima «elektrikli kıızdan» bahsediyor ve CHOLET'de servet topluyordu. Korduğu kıızın gösteride bulunması için, giğide artan miktarda ücret istiyordu. Bu para ile satılmış duruma düşmekten çok tiksinen doktor TANCHON, MAMERS'e dönmüştü. Artık sorunla da ilgilenmiyordu. Sonunda olup biten ne idi? şimdi kız, kendisini tehdit eden CHOLET'nin iğrenç eğemenliği altında idi. Devrin anıları, «elektrikli kıızı» ile menajeri arasındaki ilişkilerin uzadığını anlatmaktadır. RENNES otelinde bu tartışmalar o derece belirgin bir hal aldıki, otel sahibi onları oteleinden çıkarmak zorunda kaldı. Esasen artık onlar, daha uygun bir şekilde barınacak kadar zengin olmuşlardı. İzlerinin tamamen kaybolması o zaman oldu. Gösteriler birden bire kesiliverdiler. ANGELIQUE çok aranmasına rağmen hiç bir yerde bulunamadı. Kötü ahlaklı CHOLET'de aynı durumdadır. Onların ne MAMERS'e, ne de asılları olan taşarın başka bir il veya ilçesine dönmedikleri bilinmektedir. Kendilerine gazete ile çağırdı bulunulmuştur. Fakat, hiç bir sonuç çıkmamıştır. ağın bir çok tanıklarının kuvvetlendiği ihtimale göre koruyucusundan usanan zavallı kıızın kendisini SEN nehrine atmadan önce, yok edilmiş olmasıdır.

Bu intihar hangi dramı saklamaktadır? «Elektrikli kıızın» gösterilerinde hile yaptığı ve kendisinin buna, CHOLET tarafından itildiği ileri sürülebilir. Ama, büyük ARAGO, şahsen, bu gösterilere katılmamışmıydı? Yapıldıkları sırada, bütün hilelerin olanaksız bulunduğunu isbatlayan, başarılı denemeler dzenlememişmiydi? Ayrıca, ANGELIQUE'in güçleri, CHOLET'nin araya girmesinden çok önce meydana çıkmışlardı. Zavallı ahmak kıızı, benzeri bir hileyi bizzat başaracak kadar zeki değildi. Fazla olarak, onun elektriksel akımı, kendisine, son derece sefalet getirdiğine göre, neden dolaylı bu kadar uzun zaman, gerçekten ilk kurbanı olduğu bir sahtekrliği sürdürmeye devam etmiş olsundu? (Nostra : 309)

Ruh ve Madde

Önümüzde iki kavram var : Biri bilmediğimiz, diğeri bildiğimiz iki kavram, yani ruh ve madde...

Beş duyumuza çarpan ve inkârına hiç olanak bulunmayan maddeyi, çağımızın ileri sayılan teknolojisiyle çok iyi biliyor ve tanıyoruz da...

Ruh hakkında bildiklerimizse, pek sınırlı. Ve tek yüzyıllık tanıtılma süresi de henüz bilimsel bir konu sayılmasına yetmedi...

Ve dolayısıyla, soruna, ruh ve madde ilişkileri açısından baktığımızda, maddeyi de yeterince bildiğimizi ileri süremeyiz. Çünkü madde, ruhun sadece evrim aracı bulunduğu halde, henüz bu gerçeği farkedebilmiş bir avuç insanla yanlış yoldadır dünya...

Maddeyle ruhun böylesine yakın bir ilişkisi olmasına karşın, maddeyi tanımlayabildiğimiz gibi, ruhu tanımlayamıyoruz. Bunun nedeni, birinin beş duyumuza çarpar oluşu; diğerininse, ancak beş duyumuzu aşan tarafımızla kabul yahut bu yüzden kolayca inkâr edilebilir bir halde bulunuşudur.

Maddeyi amaç edinmiş ve maddenin durgunluğunun verdiği ağırlık altında, duyularının dışına taşmayı bilgisizlik sayan beyinlerin, ruh kavramından uzak kalışları, koskoca evrende bir noktacı dahi sayılamayacak dünyamızın, «evrende canlı ve insan bulunan tek gezegen» olarak bilinmesinden farksızdır...

Ortalama altmış yıllık bir ömrün, huzurla ve mutluluk içerisinde geçmesini amaçlayan düşüncelerin ve bu düşüncelerin doğduğu çabaların, geçen pek çok yüzyıllara rağmen, herkes için geçerli ve sürekli olmaması, aslında asıl nedenin bilinmeyişiinden ve bulunamayışındandır.

Şu gerçek bilinseydi ki, ruhun evrimi için araç olarak verilen madde, ne zaman hizmetine bilinçli olarak, bireyin kendisince sokulabilirse, ancak o vakit gerçek huzur ve gerçek mutluluk tadılmış olur. Ki, bu tadın takıldığı yerde herhalde böyle bir ortam yaşanılmaz...

Bu düşünce ve görüşlerin ışığında, hiç değilse maddeyi tanıdığımız kadar ruhu da tanımak ve de tanıtmak için birlikte bir çaba harcayalım...

Akıl ve mantık düzenimiz, bilinmeyi tanınamız için, bilinenle kıyas yapmamızı gerektirir.

Maddeyle ruhu karşılaştırsak, belleğimizde, madde olmayan bir kavram kalır. Yeryüzü insanı olan bizler için en zor olan da, bu gayri maddî kavramı kavrayabilmektir.

Maddeyle karşılaştıracığımız ruh nedir? Yani, ruh deyince neler biliyor, neler bilmiyoruz?

Her şeyden önce, ruh hakkında bir şeyler edinebilmek için, beş duyumuzun çağsal (çağdaş-modern) hapishanesinden dışarı çıkabilmeliyiz...

Ruhun, tam olarak tanımını yapabilmemiz olanaksızdır. Çünkü madde dışıdır. Üç buutlu âlemimizin malı değildir. Elimizde belirgin kıyaslarımız yoktur. Ancak, ruhun olaylarının sonuçlarından, gidebildiğimiz kadar başına doğru giderek bir şeyler yakalayabiliriz ki, sezgimiz, idrakimiz oranında olacaktır bu yakalaş ve çıkabilişler de...

Bedensiz üstadlarımızdan aldığımız ruhsal bilgi ve açıklamalar dahi, beş duyunun üstüne çıkabildiğimiz oranda bize hitap edebilir güçte olmaktadır. Örneğin, «Ruh, kendi varlığındaki genel bilgisiyle etkileyici güce

sahip bir Tanrı Pırlıtısı'dır. Yani, Lem'ayı İla-
hiye'dir.» Sözlereinden neler çıkarabiliriz?

«Şuur, ruhun kendi içindeki genel bilgi-
sidir.» Derken neler anlayacağız?

Ruhsal kaynaktan alınmış, bu örneklere
benzer pek çok bilgi mevcuttur elde... Ama
bu bilgilerden varılacak sonuçlar, bu bilgi-
lerin kaynağına yaklaşılabildiğimiz ölçüde ola-
caktır...

Ruhun varlığına, durup dururken inanıl-
mamıştır. Sözlereimizin bir yerinde de belirt-
tiğimiz gibi, ruhun olaylarının sonundan ba-
şına gidilerek varılmıştır bu inanca. Ruhsal
olayların sayıları pek çoktur ve inkârı da
mümkün değildir...

Şimdi bu olaylardan bazı örnekler vere-
lim :

Bir yazıcı medyum düşünelim : Sağ eliyle
Fransızca, sol eliyle de İngilizce ve ayrı
ayrı konularda tebliğler vermektedir. Med-
yomsa, normal yaşamında, ne Fransızca ve
ne de İngilizce bilmemektedir.

Yine bir başka yazıcı medyum düşün-
elim : Bir eliyle sağdan sola, diğer eliyle de
yukarıdan aşağıya, hem de normalden çok
hızlı olarak yazılar yazmakta ve çok önemli
tebliğler vermektedir. Fakat iki eliyle ayrı
ayrı yazdığı, aynı anda yazdığı bu ters ya-
zıları, ancak bir aynaya tutarak okuyabiliyo-
ruz...

Bunlara benzer örnekler, Spiritüalizm li-
teratüründe pek çoktur. Ve inkâr edilemeye-
cek kadar da gerçektirler...

Ayrı ayrı dillerden, ayrı ayrı iki ele, ay-
nı zamanda yazdırılan, normalden çok hızlı,
çok düzgün bu medyomsal yazıların bizlere
ulaştırdığı ruhsal bilgilerin asıl kaynağı ne-
rededir, kimdir?..

Bir kadın medyum düşünelim bu kez de :
İnce, yumuşak sesiyle bize nağmeler söyler
gibidir. Fakat medyomsal irtibatın sağlandığı
bedensiz kişi, bir süre önce dünyadan ayrıl-
mış, kalın, hoyrat ve kaba sesli bir erkektir.
Bu ince sesli kadının hançeresinden, celsede
hazır bulunanlara, bu erkek sesiyle hitap edi-
yor!.. Hazır bulunanlardan bu kalın erkek se-
sini kesinlikle tanıyanlar da vardır... Ve be-
densiz varlık, bu sesin bilinen sahibi oldu-
ğunu kanıtlamak için özel doneler de veri-
yor... Ve söylediklerinin tamamı gerçekleş-

yor...

Medyumun, eli, ayağı, oturduğu sandal-
yeye, sandalyeyle birlikte, sıkıca bağlanıp,
ip uçları da mühürleniyor. Keza ağzına da
su doldurulup, bir bantla kapatılıyor ki, suyu
boşaltmadan konuşması olanaksızdır. Ruhsal
irtibat başlıyor. Bir çok izleyicilerin gözleri
önünde, uzunca bir honi gibi bir alüminyum
yükseleli kendiliğinden, yüksekçe ve herkesin
görebileceği bir yere gelince duruyor. Ve
bu alüminyum borudan, ölmüş yakınlar ge-
lip, sırayla, hem de yakınlarını kanıtlayıcı
sözlerle, ölümlerinden önceki kendi sesle-
riyle konuşuyorlar!..

Bir ekminezi medyum uyutuluyor. Ek-
minezi metoduyla, bugünkü hayatından çok
gerilere doğru götürülüyor ...Verdiği dökü-
manlar inceleniyor : Hepsı gerçek!..

Yine bir ekminezi medyum uyutuluyor.
Bu da çok gerilere, örneğin Eski Mısır Uy-
garlığına kadar götürülüyor. Kadın medyum,
yöneticisinin anlayamadığı bir dille konu-
yor. Hattâ bu anlaşılmayan dilden şarkılar
söylüyor!.. Söylenenlerin tümü, Eski Mısır
Uygarlığıyla ilgilenen bilim adamına götürü-
lünce, bu ruhsal bilgilerden, Hiyerogliflerin,
o güne kadar bulunamayan harfleri tespit edi-
lerek, Hiyeroglifler çözülüyor!..

Bir başka erkek medyum, on kişilik
bilim adamları önünde, sandalyesine, sıkı sı-
kıya bağlanıyor. İp uçları mühürleniyor. Kapı
ve pencereler, iyice kapatılıp mühürleniyor...
Her türlü hileye karşı gereken önlemler alın-
dıktan sonra deney başlıyor : Onbeş-yirmi
dakika sonra, sandalyesinde oturan, sıkıca
bağlı medyum, olduğu gibi yerinde yoktur!
Aynı önlemler alınmış bir başka oda izlen-
diğinde, bu onar kişilik bilim adamları önün-
de, kaybolan kişi ve de sandalyesinin belir-
diği görülüyor! Medyum sandalyesine bağ-
layan ipler ve uçlarındaki mühürler ve de
diğer mühürler tetkik ediliyor. Hepsı yerli
yerindedir. Fakat, buna rağmen, bir odada
kaybolan sandalyeli kişi, bir süre sonra, di-
ğer odada görülmektedir!..

Spiritüalizmin literatürü, bu örneklerin
sayısız gerçekleriyle doludur...

Olayların inkârı imkânsızdır!..

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Sondan başa gitmeğe çalışırsak, baştaki nedir? Ne olabilir? Bu ruhsal olayları oluşturan üstün güç, üstün âmil nedir? Kimdir? Nasıldır?..

Örnekleri çoğaltmaya gerek yoktur. Tek örnek bile önümüzde bir gerçek olay olarak duruyorsa, üzerinde durulmağa elverir. İstisna, sadece aczin itirafı olur. Aczimizi yenmekse, ruhsal evrimimizin bir gereğidir...

Bu konuda edindiğimiz bilgilerle bu örnekleri açıklamamız gerekirse, şöyle açıklamalar yapabiliriz :

Yazıcı medyumun kollarına hükmeden güç, bizden ileri bir ruhun gücüdür. Kişinin medyumsal aracılığıyla kollarını, ellerini kul-

lanıp, mucize sayılacak yazma olaylarını oluşturmaktadır...

İnce sesli kadının hançeresi, yine rehber varlık tarafından değiştirilip, kalın sesli bedensiz erkeğin yaymakta olduğu tesirleri, dünyada yaşarken kullandığı sesi verecek duruma getirmektedir...

Keza alüminyum boruda da aynı hançere teşekkülleri yapılmaktadır...

Nerede bir ruhsal irtibat sağlanmağa çalılırsa, orada hemen bir bedensiz varlık mutlak vardır. Maddeyle ruhun ayrılmaz rehberleridir bu bedensizler...

İşte ruhu, bu ruhsal olayların mekanizmalarına girebildiğimiz kadar tanıyabiliriz...

YOZLAŞMA

(Sayfa 11'den devam)

tarafından yakalayıp, tatmin konusunda ikna ve vaatlerle karşısına çıkılması yeterli olmaktadır.

Uzay araçlarıyla dünyaya gelen uzaylılarla irtibat sağlanması ve onların emirlerine göre harekete geçilmesi şeklinde ortaya çıkan yeni bir akım gittikçe yaygınlaşmaktadır. Kendilerini dünyanın idaresi ve kontrolüyle görevli addeden kimselere rastlanmaktadır. Bu gibilerin inançlarını kuvvetlendiren fizik karakterli olaylarla karşılaşmaları ise konunun ayrı ve ilginç bir yönüdür.

İmanı kuvvetlendirilerek, kişinin daha büyük bir teslimiyetle bağlanışının sağlanması, obsesyon karakterli irtibatlarda karakteristik bir unsurdur. Aynı durumun uzaylılarla irtibat sağlıyanlarda görüldüğünü söyleyebilecek olursak, dostlarımızın bir kısmını belki gücendirmiş olacağız ama bu konudaki samimi düşüncelerimizi söylememizi bir görev addettiğimizi belirtmeliyiz. Aslında burada ne güvenme ne de gücendirme söz konusu olmalıdır. Düşünce ortamında bir hareketin oluşturulması için böyle hareket edilmekte ayrıca zorunluluk olduğu kabul edilmelidir. Sayın Andrija Puharich ve Uri Geller ve diğerleri beni mazur görsünler, onlar gibi bir değerlendirme yapamıyorum. Olayları ele alıp incelemeğe ve değerlendirmeğe çalışan ve bu arada ruhsal irtibatların içine uzaylılarla muhabereyi de sokarak konuya değişik

bir açı kazandıranlar, duraksama devresine girmiş bulunan spiritüalizm çalışmalarına yeni bir hamle kazandırabilir. Zira yozlaşmanın arkasından gerçeklere yaklaşımları sağlayıcı yollar ve kapıların açılacağı ortadadır. İlginç olan diğer bir nokta ise şudur: Spiritüalizm'in yeni bir aşama dönemi olarak kabul ettiğimiz parapsikoloji ve ufoloji ile ilgisi ve uzaylılarla irtibat olayları acaba neden dolayı ortaya çıkmıştır? Uzaylıların, bugünün bilim anlayışına uygun düşen görünüm ve açıklamaları ile eski kutsal metinlerde insanı cidden düşündüren ve uzaylılarla irtibatın varlığına inandırıcı özellikleri içeren pasajlar arasında bir bağıntı kurulabilir. Bu bağıntılardan da önemli ve ilginç sonuçlara ulaşılabilir.

Hezekiel peygamberin gördükleri ve yaptığı tasvirlerle göre (ki bunların birer vizyon ve astral seyahat benzeri ruhsal geziler olduğunu bizzat kendisi ifade etmektedir) uzaylılarla sanki bir irtibat sağlamış intibahı uyandırmaktadır. İşte asıl önemli olan husus ve üzerinde durulması gerekli nokta budur. **Neden insanların dikkatleri göklere çevirmek üzere böyle bir mizansen ve görüntüler tertiplenmiştir de daha başka bir biçimdeki irtibatlar oluşturulmamıştır?** Bunun üzerinde durulmakla bazı ipuçları elde edilebilir.

Her yozlaşmanın arkasından bir rönesansın geleceğini unutmuyalım.

Hayvanlarda Zekâ Ve Delilleri

● CHARLES EWALD'dan

Selâmi KANIKLI ●

İnsanlar yüz yıllar süresince yarasalar hakkında kendilerine şu soruyu sormuşlardır: Kanatları olmayan bu memeli hayvanlar, bu durumda, en koyu karanlıkta bile, bu kadar büyük bir emniyet içinde nasıl hareket etmektedirler?

Ve sonra yanıt şöyle gelmektedir: Yarasalar bir çeşit «anatomik radara» sahiptirler, Çeşitli engeller üzerinde seken, sonra, hemen hemen anı olarak «boomerang etkisi» gibi, kendilerine geri dönen, sesli işaretler yayarlar.

Kısaca, tamamıyla teknik biçimde bir açıklama ve örneğin, yılan balıklarının büyük göçünü veya örümcekler tarafından «hep aynı yönde» örülen ağların geometrik mükemmelliğini, az veya çok yakın bir gelecekte anlamak için, hepsinin de bilimsel olarak, keşfedileceği söylenebilir. Fakat hayvan zekâsı söz konusu olunca, tamamıyla başka türlü ve pratik olarak sınırsız bir alana dâlıyoruz. Esasen zekâ, içgüdü, sevgi, duygu sisteminin aşırı faaliyeti, kazanılmış alışkanlıkların kudreti demek gerekir mi? Bu hususta çok şey bilinmiyor ve bütün bu şeylerin, eşit olmayan dozlarda ve farklı bir şekilde bulunmuş bir karışımı düşünülebilir. Hayvan medyumluğunun inkâr edilemez vakaları da kaydolunmaktadır ki bu, şaşkınlığımızı, en azından hayranlığımızı kadar arttırmaktadır.

Özellikle, ayrılmış olduğu erkeğini veya dişisini yeniden bulmak için, tek başına önemli mesafeler alan bu hayvanların sersemce davranışlarını neye bağlamalıdır? Bu öyküler hep, birbirine benzer şekilde ortaya

çıkılmaktadırlar. Bununla beraber, bir çok farklı unsurlar araya girebilirler. Birleşik Devletlerde, alıştığı çiftliği yeniden bulmak için 6 ay tek başına yol alan 4 yaşındaki İRLANDA Setter köpeğinin vakasını görelim: 23 yaşında JACK MİLLİKAN adında bir çiftçi olan hayvanın sahibi NEBRASKA'da, köpeklerle birlikte seyahat ederken bir kazaya uğradı. Kendisini bilmez bir durumda çiftçiyi kaldırdılar ve yardım etme telâşında, köpeklerle meşgul olmayı hiç kimse düşünmedi. Oysa, MİLLİKAN'ın eşi, bin kilometre mesafedeki İLLINOIS'te bulunmaktaydı JACK kendine geldiği vakit, sadık arkadaşının ebediyen kaybolduğunu anladı. Halbuki yanılıyordu.

Bu vaka, çeşitli hayvan uzmanları tarafından ve özellikle CHİCAGO Hayvanat müdürü LESTER FISHER tarafından incelendi. Meraka değer şekilde, şu fizik sonucu ulaşıldı: «Kokular vasıtasıyla Téleguidage» söz konusu idi. Gerçekten, yılın bazı devrelerinde —Özellikle ot ve ekin biçme anlarında— bütün bölgenin karakteristik bir koku çıkarıldığı meydana konur. Az bilinen husus, köpeğinki kadar keskin bir koku alma yeteneği için, böyle kokuların, yüzlerce kilometre mesafeden alınmasının olanak içinde kalmasıdır. SETTER'imiz böylece, tam anlamıyla «izi takip ederek» evine dönmüştü. Eğer âit ol-

duğu mesafede önemlice bir dağ bulunsa idi, biçare hayvan bütün şanslarını kaybedecekti.

Fakat, yolculuk eden hayvan, kesinlikle bilmediği bir arazi noktasına kavuştuğu vakit, böyle mekanizmaları hatırlatmak sorun değildir. Kısa zamandan beri, BRETAGNE'yi asla terk etmemiş bulunan, bununla beraber ROSCOFF'tan, sahibesinin ikametgâh olarak seçtiği TOULON'a, işinin başına geçmek üzere gelirken yolu öğrenen, Alman çoban köpeği «REX»'in serüvenini anlatıyoruz : REX'in bu vakası içinde, medyomluk olayından başka nasıl bir açıklama bulunur?

Duygu sisteminin çeşitli türlerdeki özel kaynaklarının durumu daha başka türdür. O, çok özel olarak, —en gelişmiş sismograflar tarafından henüz meydana çıkarılmamış— bir depremin, 24 veya 36 saat sonra harap edeceği kesimlerden tam zamanında kaçan kuşlar, sürüngenler ve büyük yada küçük av hayvanları tarafından teyid edilmiştir. Bu gibi vakalar içinde, sarsıntıların, «ön-titreşimlerin» kaydında yada, çevredeki küçük değişikliklerin gözlenmesinde, çok iyi düşünmemiz gerekir.

Buna karşılık, diyimin en göreneksel anlamı içinde, gözlem ve anıların dikte ettikleri durumlar söz konusu olunca, zeka kelimesini kullanırız. PAUL GUTH, pariste öğrenci olan sahibesine kavuşmak için METZ garından trenine binen köpeğin öyküsünü şöyle anlatmıştır : Eğer o bunu düşünmüş olsa idi, bu pek akla yakın bir şey olurdu, zira, arka arkaya bir çok kez genç kızın «bu acâip makine»yi kullanarak gittiğini ve zaman zaman, daima bu vasıta ile döndüğünü görmüştü.

Konu oldukça karmaşıktı. Dişi kedi JODIE'nin menfaat düşkünlüğüne bağlı hesabı böyledir —para ile alma demek gerekirmi?— Onun kurnazlığı, bize, kedi cinsine âit zekâyla ilgili büyük bir yapıt veren GRACE POND ve ANGELA SAYER adlı iki İngiliz kadını tarafından açıklanmıştır.

HAYVANLAR NE VAKİT MEDYOM VEYA TELEPAT GÖRÜNÜRLER

Bu Jodie günün birinde ayağından yaralanmıştı. Sahipleri onu şımartmaya başladılar. Her zamanki yemeğinin yerine, onun mo-

ralini yükseltmek için, aşırı bir nezaketle etler vermeye başladılar. JODIE iyileşti. Daha çok hoplayıp sıçramaya koyuldu. Fakat yemek saati yaklaşır yaklaşmaz, göze batar şekilde oyunlarını durduruyor ve acınacak biçimde topallamaya koyuluyordu; gözlendiğini biliyordu.

Takvimi bilen köpeğin akli durumunu anlamak başka bir biçimde zordur. Köpek, her durumda pazar gününü, haftanın öteki günlerinden ayırtmasını biliyordu. Hayvan, GRANDE-BRETAGNE'daki KINSON'da yaşayan, siyah, LABRADOR cinsi bir köpektir. Yıllar boyu, her pazar günü, sahibi ELSIE V. LONGMAN'a, kiliseye kadar eşlik etti ve dini hizmet süresince, onu kapının önünde bekledi. ELSIE öldü. LABRADOR cinsi köpek bir komşu tarafından alındı. Hayvan yeni yaşamına iyi alıştı. Fakat yeni sahibi dine bağlı bir kimse değildi. O zaman her pazar sabahı hayvan, hiç bir çan sesi olmadan, yalnız başına ayine gider, bununla beraber, âyin bitmeden dönmezdi. Geçmişte olduğu gibi, herkes işini tamamlayınca ve son dindar çıkıncaya kadar kilise meydanında oturur, sonra eşit adımlarla, inancsız bakıcısının evine giderdi.

Onun, bir az uzakta, KENT'teki SANDHURST'ta, aynı meziyette bir benzeri vardı.

Bay ve Bayan söz konusu STEDMAN'ın köpeği idi. Onlar, öteki günler gibi pazar günü de yataktan saat 6,30 da kalkarlar. Köpek de 7,30 da gözlerini açardı. O zaman kapının açılmasını ve 20 dakika kadar dışarda dolaşmayı isterdi. Bu hergün kendisine yapılırdı... Fakat pazar günü hariç. Çünkü o gün, SEİGNEUR her zamankinin tersine uzun, bir uyku çekerdi.

Bunun sırrını keşfetmek için, STEDMAN'lar yıllarını harcadılar. Ama, gerçek de ortaya çıkmıştı. Köşkerinin önünde, kepenklerini tam saat 7,30 da kaldıran, babacan bir kasap yerleşmişti. Köpek bu saatte onun bacaklarına sürünmeye gelir ve bu nazik hareketlere teşekkür olmak üzere, güzel bir kemik parçası alırdı. Fakat pazar günü dükkânın kepenkleri kalkmıyordu. Pazar günü dükkânların kapalı olduğu bir gündür. Köpeğin kendisini rahatsız etmesi yararsızdır. Fakat, köpek, geçen zamanı eksiksiz olarak nasıl hesap ediyordu?

Kedileri pek seven GRACE POND ve ANGELA SAYER, bir siyam kedisi hakkında, evvelce anlatmış oldukları benzeri bir vakayı şöyle anlatıyorlar: Kedi, hergün, ayağını sahibinin yüzüne sürerek, onu erkenden uyandırıyor. Fakat pazar günü, yatıp kalıyordu.

Bu gibi vakalar karşısında, medyum hayvanların kötülük etme eğiliminden pek çok söz edilmiştir. THURLAW GRAİG'in dâima İngilterede bulunan, dişi DOBBERMAN cinsi köpeğinin vakası karşısında, bu husus daha da kuvvetlenmektedir. GRAİG, hayvanın kendi düşüncelerini okuduğunu ifade etmektedir. «GRETCHEN», sahibine karşı hiç iyi niyet beslemeyen kimselere rastlarsa dişlerini göstermekte ve aksine, saygılı görünenlere karşı da, saygılı davranmaktadır.

Bu misaller, OLLİE HEDİN adında birisinin, bir İsveç ormanında, düşünce intikali ile hayatının kurtarılması bakımından hiç bir şey değildir. Bu vaka o zaman, özel bir şekilde, yetenekli telepat olarak davranan vahşi hayvanlardan —alageyik—lerden çıkmıştır. Vaka uzun uzadıya, STOKHOLM Üniversitesinde, hayvanların davranışına dâir araştırma ile görevlendirilmiş bir profesör olan Bay RİKARD NORD tarafından analiz edilmiştir.

Orman muhafızı olan OLLİE HEDİN, olayların geçtiği sırada 23 yaşında idi. O zaman, ülkenin kuzeyinde bulunan SUNDSVALL ormanlarının kayalık bir bölgesini teftiş ediyordu. Bir sel çukuruna düşüp sağ bacağını kırıyor. Yardım ekipleri onu, uzun zaman, boş yere arıyorlar. O üç gün - üç gece, bakımsız, yiyeceksiz ve susuz ormanda ve yağmur altında kalıyor.

Bütün ümitlerini yitirdikleri vakit, başka bir muhafız olan LEİF HAGLUND'un dikkati, bir kayanın kenarında hareketsiz duran bir ala geyik grubu tarafından çekiliyor. Oraya yaklaşıncı, inanılmayacak bir şey görüyor. Genellikle çok vahşi olan bu hayvanlar, yerlerinden bir santim bile kıvıldamıyorlardı. Ancak, adam kendilerine dokunacak kadar yaklaştığı vakit kaçıyorlardı. Esasen adam da o zaman sel çukurunun kenarına gelmiş bulunuyordu. Kendine mâlik olmayan zavallı dostunu ancak, gözlerini aşağı doğru indirince keşfetti.

Mucize içeren şu öyküden daha olağanüstü hiç birşey yoktur: Bütün bir gün boyunca insanları yardıma çağırdım. Neticede hiç bir ses almadım. Bu andan itibaren «aklen çağırdım». Buna, dua demek gerekir mi bilmiyorum. Üzerimde, iki gözü ile beni merakla inceleyen bir ala geyik başının meydana çıktığını gördüm. O zaman, ne yaptığımı pek bilmeden, düşünce halinde konuştuğum şeyin bu ala geyik olduğunu anladım. Öteki başlar da birinciye katıldılar. Beni görmek ve soğuktan korumak için dört tane oldular.

Düşüncelerim tamamıyla başka bir şey aldı. Belki bayıldım, hiç bir şey bilmiyorum. Sonra, dört ala geyiği tekrar gördüm. Onlarla tekrar konuşmaya başladım. Hemen beşinci bir hayvan görüldü. Nihayet hiç bir şey bilmiyorum. Bir hastane yatağında uyanıncaya kadar hiç bir şey anımsamıyorum.

Sevimli geyikler, böylece iştmiş ve anlamlıydı. Onların hareketsiz nöbetleri 48 saat sürdü. Kaçma geleneklerini, bu kez, bir adama yardım etmek için yerine getirmemişlerdi. Bununla beraber eğer bundan sonra onlara, baltalık bir ormanda dolaşırken rastlayacak olursam yine kaçacaklardır şüphesiz. (Nostra : 309).

Bir Bitki Deseydi.

Eğer bundan 10 yıl kadar önce bitkilerle konuştuğunuzdan sözetseydiniz, sizi bir yere tıklarlardı. Ne dersiniz deyin, beyninizin bir testten geçirilmesi gerekirdi. Zira bitkilerle konuştuğunuza göre, diş fırçanızla ya da kâğıt atışlarıyla konuşuyor olabildiniz...

Oysa, günümüzde gittikçe gelişmekte olan bitkilerle konuşma cihazlarının geliştirilmekte olduğu bir endüstri bulunmaktadır. Günümüzde insanlar güllerin kendi aralarında yaptıkları dedikoduları, yıldızçiçeklerinin hava koşulları hakkındaki konuşmalarını dinleyebilmemizi mümkün kılan cihazlarla uğraşmaktadırlar.

Bu konuda çalışanlardan biri de Elektrik mühendisi Jeremy Lord'dur. Kendisi bu konuda cihazları geliştirmekle bilinen bir firmasının danışmanı durumundadır. Son geliştirdiği cihazın adı «**Biyo-Aktivite Çeviricisi**»dir. Bitkiden çıkan elektrik impulslarını bildiğimiz müzik notalarına dönüştüren bir cihazdır bu.

«Böyle bir cihazın yapılabileceği devamlı olarak zihnimi kurcalayıp durmuştur. Zira birçok kitapta, bitkilere

teller irtibatladığınız zaman, onlardan birşeyler alınabileceğine dair birçok kitap okumuştum.» demiştir. J. Lord, Söz konusu ilk makinasını «Zihin ve Beden» konulu bir sergiyi dolandıktan sonra ortaya çıkarmıştır. Orada izlenmiş olduğu «sentezediciler» kendisine böyle bir makine geliştirme ilhâmını vermiştir. İlk «Biyo-Aktivite Çevirici» (tercüme edici)sini bu şekilde ortaya getirmiş bulunuyordu.

Bir bitkiyi konuşturmak hiç de zor birşey değil: **Karbon** emdirilmiş köpük yapraklardan birine sürülür (yaprığın alt ve üst yüzlerine). Bu sayede bitkiden elektriksel impulslar gelmeye başlar. Bu impulslar yukarıda sözü edilen cihazda ve amplipifikatörde güçlendirildikten sonra müzikal sesler hâlinde işitilebilir.

J. Lord'un geliştirdiği cihazlardan bir tanesi bir çiçekçi dükkanının önüne konmuştur. Bitkilere bağlandığı zaman, ilk başta bitkilerin gelişigüzel yaptıkları konuşmalarla her kafadan bir sesin çıktığı büyük bir salonda hissettim kendimi. Gayri muntazam aralıklarla alçalıp yükselen seslerdi bunlar... Fakat çok

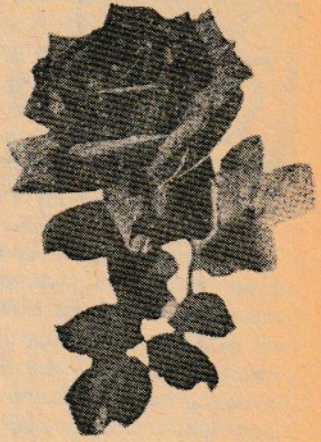
geçmeden seslerin sâkinleşerek kelimelerin seyrekleşmeye başladıklarını farkettim.

«Burada insanlara şunu anlatmak istiyorum ki; bitkilere sadece su vermek yetmez, onlara sudan başka şeyler de vermek ister. Öyle zannediyorum ki, bitkilerle bitkiler arasında ve onlarla insanlar arasında bir etkileşim bulunmaktadır.» Demektedir Jeremy LORD.

J. Lord bu küçük çevirilerden 10 tanesini 54 Sterling karşılığında satmıştır şimdiye kadar. Bu cihazların ses vermekten başka bitkilerden gelen impulslara göre değişik renklerde ışıklar veren lâmbaları da bulunmaktadır. Daha küçük boyda olanlarını yapabileceğini, bunları da 25 Sterline satacağını söylemektedir. Fakat J. Lord'un asıl istediği medikal araştırmalarda kullanılabilecek tipte bir cihaz (Çevirici) geliştirmektir. Bu cihaz kullanılarak sıhhatli hücreler yardımıyla hastalıklı hücrelerin nerelerde buldukları saptanabilecektir. Fakat bu biraz da geleceğe yönelik bir çalışmadır.

Jeremy Lord'un başka tür cihazları da bulunmaktadır; biraz da onlardan söz edelim. Ofisinden çıkıpta evine gittiğinde, cihaza bağlı bir sakının önünde durdum, çok geçmeden, aletten çıkan ses-

Size «Günaydın» i, Ne Yapardınız?

lerin bildirdiklerine göre, bitki heyecanlandı ve bir şeyler söylemeye başladı. «Odaya girer girmez, bitki tek başına bulunduğu zamana oranla daha fazla bir aktivite içine girer. Bu sinyalleri deşifre edemezsiniz, fakat onların melodik ya da ızdıraplı olduklarından birşeyler anlayabilirsiniz.» Demiştir.

Bitkiler elektrostatik güçlere ve beden elektriğine karşı son derece hassastırlar. Kablo-larla bir cihaza irtibatlanmış bir bitkiye gereğinden fazla yaklaşmak «konuşmasında» artışlara neden olabilir. «Bazı günler keyifli keyifli konuşmalarını sürdürürlerken bazı günler de hiç mi hiç konuşmuyorlar.» Demiştir J. Lord.

Eviden çıktıktan sonra Jeremy'nin yeni sentezedicilerinin sergilendiği TUAC Engineering'e gittim. Bu aslında kendisinin «Biyo Aktivite Çeviricisi»ni geliştirmeden önce yaptığı bir çalışmaydı. Biraz müzikten de anlayan bir kişi olması sıfatıyla, bir «sentezedicinin bir müzisyenin içinden kolay kolay çıkamayacağı kadar karmaşık bir cihaz olduğunu biliyordu. Bir «sentezedicinin piyano ya da organ gibi bir cihaz. Fakat çok değişik sesler çıkarabilecek tarzda geliştirilmiş. Aynı zamanda

öteki müzik aletleriyle çıkarılan seslerin hemen hepsini (davuldan flüte kadar) çıkarabilmektedir. Bu, canlı gösterilerde kullanılacak ilk İngiliz Sentezedicisi olacaktır. Van der Graaf da bu müzik aletini kullanan ilk müzisyen olacaktır. Öteki sentezedicilerin yanın da Jeremy'ninki en ucuzu olmaktadır. (600 Sterlin).

Jeremy LORD önümüzdeki aylarda (1978 yılı içindeydi) bitkileri ve yeni müzik cihazlarıyla çok meşgul olacağına benzemektedir. Fabrikadan ayrılırken, bürodaki bitkinin yanına aniden giriverdik, bakalım ne yapıyor diye... Bir kedinin sobanın yanında uyurken çıkardığı mırıltıları andırır sesler çıkarıyordu. (SOU-

TH LONDON PRESS'den).

SİZ ve ELLERİNİZ

Hiç tırnaklarınızın rengine dikkat ettiniz mi? Eğer onlar pembe ise, siz kanlı canlı hayattan tamamen zevkalan bir insansınız. Eğer onlar kırmızı olmuş olsalardı, siz de muhtemelen çabuk kızan, saldırgan bir tip olacaktınız. Ve beyaz tırnaklılar da genellikle zihnen uyanık kimselerdir. Bu sonuçlara, eski Avuçfali Sanatı'nı incelemiş ve bu konuda kitap yazmış iki yazar tarafından varılmıştır. Kurt Brent ve Kay Batc-

helar. Hatta bazı doktor ve psikologlar bile hastalarının ellerinin incelenmesinden yararlı sonuçlar elde etmiş olduklarını söylerler.

Zira yukarıda adı geçen yazarların da belirttiklerine göre insanların ellerinin biçimleriyle kişilik özellikleri arasında bağlantılar bulunmaktadır. Hatta buna sağlık durumlarını da ilâve etmek gerekir. Yumuşak ve baştan-savma bir el sıkışmanın, bu şekilde el sıkışmanın, bu şekilde el sıkışmanın karşılarında bulunduğu tavırlanma (küçümseme ve önemsememe) hakkında anlayan için pek çok şeylerle dolu olduğu bildirilmektedir. Çabuk ve sert el sıkışma sabırsızlığın belirtisi olabilir.

Buna karşın sıkı, kuru bir el sıkışması; sinirli, tedirgin ve bencil kişilik özelliklerini yansıtmaya bakımından ayrıca üzerinde durulmaya değer bir el sıkışma şekli olarak gösterilmektedir. Brent ve Batchelor'a göre, kısıparmaklı yuvarlak eller imajinasyon

(Devamı sayfa 34'de)

GİZLİ ÖĞRETİCİLİK

ERGÜN ARIKDAL

(Geçen sayıdan devam)

Upanişadlar'a göre, kurtuluş, asla değişmeyen, sarsılmayan, ıstırap denen şeyden uzak olan ATMAN ile birleşmek O'na dönmek demektir. Burada da görüleceği gibi Tasavvufdaki Vahdet-i Vücut Felsefesinin Upanişadlar'daki ifadesidir. Bütün yapılan çalışmalar, bütün ibadetler, bütün YOGA'lar aslında ıstıraptan uzak bir sema tabakasına yüklemek değil, biricik hakikat olan Varlığa ulaşmak, O'na dönmek için yapılan çalışmalardır. Bütün Alem tezahürleriyle birlikte ATMAN'dır. Atman, çeşitli şekillere giren ve fani olan varlıklar arasındaki çeşitliliği meydana getirir. ATMAN'ı anlamak ve bütün varlıkların bir tek şey olduğunu görebilmek hakikî bilgi, doğru YOGA yapmakla elde edilir. Yani burada anlatılmak istenen, **bütün varlıkların gerçekte bir tek şey olduğunu anlayabilmek** gerekir. Ancak biz bir arada olduğumuz zaman ATMAN teşekkül eder. Hakikî zamir, değişmeyen «O» dur. Suff'lerin «HU» dedikleri.

Mahayana Teolojisi'ne göre, kurtuluş, hiçbir sebepten doğmamıştır. Kurtuluşun bir realite olduğunu iddia etmek için ilk önce, realite denen bir şeyin varlığını ispatlamak gerekir. Eğer, «Ebedidir» dersek, «ebedi olanın» varlığına inanmış oluruz. Bu ebedî ve daima var olan şey ne olabilir? (Tevrat'ta —Ben, ben olanım— denildiği gibi). Bu, bütün herşeyin üstünde olan ve eşyaların ayrı ayrı var olmalarına sebep olabilen bir varlıktır. Yani en soyut olan varlık, bu olmuş oluyor. Yahut herşeyin «boş» olduğunu söyleyebiliriz. Buradaki «boş», bizim günlük mânâda kullandığımız bir boşluk değildir. En son soyut şekil «boşluk» olmaktadır. Boşluk tasavvuru en zor kavramlardan biridir. Boşluğu ne kadar tasavvur ederseniz edin, muhakkak, sizin için etrafta bir takım sınır noktaları vardır. Bir şeylerin arasında bir boşluk ararız. Çünkü,

tasavvurumuz öyledir. Bizim için boş olan sınırlar arasındaki mesafelerdir. Bu bakımdan «boşluk»u hiç bir zaman tasavvur edemeyeceğiz. Bu yüzden en soyut şekil, «Boşluk» olmaktadır. O halde herşeye «mevcudiyetsiz» vasfını da vermek mümkündür. Bu sefer biricik var olan hakikat, «mevcudiyetsizlik» olacaktır. Yani «varlıksızlık» hali. Daha doğrusu «varolmamak hali» içerisine girdiğiniz anda bir boşlukta olabilirsiniz.

Bilinen kavramlarla açıklanamayacağı ileri sürülen hakikî varlık, bir nevi «mevcudiyetsiz varlık» deyiimiyle açıklanıyordu. «Esa-sen», diyorlar. «**Hakikî var olan ve ebedî bulunan bir şeyin varlığına inanmak yanlıştır. Zira gerek kavramlarla, gerekse kavramsız olarak tarif edilecek hiç bir hakikî varlık yoktur. Hatta, «Kurtuluş» bile bir yerde mevcut değildir.**» Bu nazarı iddiadır. Öteyandan, YOGA'da bir istiğrak hâli var. Bazı kişiler bunları yaşamaktalar. Bunlara ne demeli? Dışarıda realite olarak böyle bir şey göremiyoruz ama, bunların geçirdikleri bu istiğrak halleri, derin trans hallerinde meydana gelen olaylar hakkında ne söyleyebiliriz? Nirvanik bir hal yoktur, denemez. Zira bunu yaşayanlar vardır. Brahman YOGA'sıyla Buddha YOGA'sı arasında tip farkı vardır. **Buddha, iptidai sema seyahatinin müttekâmil bir şekli olan bir YOGA tipi tavsiye ederdi.** Brahmanlarda, bir tür, Mutlak Ruh'la birleşme vardı. Kendi benlikleri içinde, aynı zamanda, âlem benliğini, TANRI'yı duyarlardı. Fakat Buddha da böyle bir şey yok. Bunun en büyük ve belirgin örneği Hallac'ı Mansur'un «ENEL HAK» demesidir. «ENEL HAK» demek, «Ben Allah'ım.» demek değildir. Halk arasında «Cenab-ı Hak.» deyiimi de yanlış kullanılmaktadır. «Ulu Allah» demek değildir. Hak, başka şeydir. Allah, başka şeydir. Hak, hakikatte alakalı bir kelimedir. «Allah» «İlâh» tan gelme, Yaradan'la alakalı bir kelimedir. «ENEL HAK.» yani «Ben Hak'kım.» dediği

zaman H. Mansur'un birdenbire parlayışının ifadesidir.

Kendi benliği içinde alem benliğinin birdenbire kavranmasının ifadesidir Mansur'un söylediği. Aslında Mutlak'la birleşmiş değil, Alemdeki hakikatini kavramıştır. Aynı zamanda bunu kavramaktan dolayı büyük bir sevince gark olmuştur. Bu sevincini tutamayıp, «Enel hak» diye bağırdığı zaman, —Allahlık iddiasında bulunuyor— diye derisini yüzmüşlerdir.

Mahayana'ya göre kurtuluş, «**Var olan ve mutlak olan şeyin ta kendisidir. Bu da bizzat âlemdir. Ayrıca Buddha'nın kendisidir. Buddha olmaktadır.**» Daha önceden de belirttiğimiz gibi her türlü mertebeleri geçtikten sonra ancak Buddha NİRVANA'yı hissetti, anladı. Ondan başka insan da Nirvanik hayatı yaşamış değil. O halde Nirvanik safhayı elde etmek demek, bir yerde, Buddha olmak demektir. Hattâ, «Yaşayan Buddhalardan olunuz.» Diye bir ifade de vardır. Zaten konunun reelliği de buradan ileri gelmektedir. İnsan varlığı çok çeşitli enkarnasyonlardan geçtikten sonra mı Nirvanaya ulaşacak, yoksa yaşarken de Nirvana'ya ulaşabilir mi? diye sorular da olmuştur. Sonunda (Meşhur bir Budist olan) Asanga bu soruyu yeni «Yoga Çara Mektebi'nde» cevaplandırmıştır. Bu okul birçok yönlerden Upanişadlar'ın fikirlerini kabul ederek, insanların yaşarken de Nirvana'ya ulaşabileceklerini ifade etmiştir. İnsan yaşarken de (kendi ifadeleriyle) «Saf Şuur» haline gelebilir. Yani onlara göre «yaşayan Buddha olmak» mümkündür. Aynı temayı İslâm Tasavvufunda bütün ermişlerde görebilirsiniz. Zaten gaye yaşarken tam ermişliğe geçmektir. Buddha olmak çok zorluklar taşır ama, o dereceye kadar yükselmek herkes için mümkündür. Hatta bütün insanlar için mukadderdir, denilmektedir. Bu neden böyledir?

Bu sorunun cevabını Samyutta Nikaya'nın yazmalarından çıkarmaya çalışalım: Bunlar Buddha'nın sözleridir: «**Doğum, kaybolma ve ıstırahın alevleri ortasında bilen bir kimse, Nirvana yerinde ezeli sulh ve selâmetin serinliği ve sükûnetinde kendisini kurtarmaktadır. Alelâde insanlara kendi benliğini burada bulduğunu zannettiren fikirler,**

sevgiler, düşüncelerde onun nâfiz (etkili) gözü (burada bir nevi klervoyans hadisesi kastediyor) kendisine tamamen yabancı olan hayaller oyunundan başka birşey görmez. Bu benim değildir, bu ben değilim. Yahut şöyle der: Şehir yanarken kendisine ait olan birşey yanmıyordu. Şehir yağma edilirken, kendisine ait olan birşey yağma edilmiyordu. «Bu öyle bir ruh halidirki, öyle bir benlik gelişmesidir ki, reeel olarak da düşünsek, bir şehir yanarken kendisine ait birşey yanmamaktadır. O şehirle hiç bir alakası yok. O şehirdedir, fakat o şehirden değildir. O şehre ve hiç bir şehire bağlı değildir. Burada şehri, bir manâda oturan mesken olarak kabul ederseniz, bedene de intikal ettirebilirsiniz. Yani beden her türlü mahvı, varlığın mahvı değildir. Ona hiçbir şey olmaz, bedene olur ne olursa... Aynı şekilde, şehir yağma edilirken, kendisine ait hiç birşey yağma edilmiyordu. Çünkü kendisinin yağma edilecek hiçbir şeyi yok. Yağma edilmeye değer hiç bir kıymet kalmamış onda. Onların hepsini terketmiş. Yani yağma edilemeyecek, öz benlikte kalan kıymetler kendisindedir. Yağma edilecekleri kimin ihtiyacı varsa, o alsın. «Böylece, bilgisizliği yenmiş, sebebiyet karanununun doğal mukadderatının bağladığı ıstırahâtı neticelerden de kurtulmuştur.» Demektedir. Bu bilgi, bu görüş var iken, ruh istek bağından, değişiklik bağından, yanlışlık ve bilgiye bağlanmaktan kurtulmuştur. Kurtulmuş olan kimsede kendi kurtuluşunun bilgisi uyanır.» Her insan için yaşayan bir Buddha olmak mümkündür ifadesinin kanıtlarıdır bunlar. «Tekrar doğum, tamamen mahvedilmiş, kudsiyete varılmış, vazife görülmüştür. Artık bu dünyaya tekrar dönüş yoktur. Bildiğim işte budur.» Burada Nirvana «Kurtuluş» un ne olduğu gayet güzel izah edilmiştir. Tekrar doğmak gibi bir sebep netice zincirine bağlı bulunmuyor varlık. Böyle bir bağımsızlığa ulaştığı zaman, onun için Nirvanik safhaya ulaşılmış demektir. Çünkü tekrar doğmak demek, belirli bir tekâmül seviyesi içerisinde, ihtiyaçların söndürülemediği, ihtiyaçların giderilemediği olması demektir. Bu ihtiyaçlar ruhta mevcut bulunduğu sürece, Bunun tatmini, bunun anlaşılması, bunun bilgisine ula-

şılması sözkonusudur. Bu yüzden de tekrar tekrar doğulması gerekir.

Sonra, tekrar doğmayı fizik planda doğmak manasına da almamak lâzımdır. Aslında reenkarnasyon muhtelif planlarda meydana gelir. Astral alemde de reenkarnasyon vardır. Daha üst bir planda olmak üzere metapsişik alemde de doğmak mümkündür. Astral alem, esirî alem, kozal alem vs. Bunların arasında «kozal alem» eşyanın sebebinin bulunduğu bir alemdir. Herşeyin nedeni orada öğrenilip, herşeyin esasına vâkif olunulduğu bir yer. Sebep ve netice zincirinin belkide ilk halkası. Bu derece yüksek planda olan bir kişinin tekrar doğuşu illâ fizik plan için olmak gerekmez. Onun ardında bulunan her tabakaya iniş bir reenkarnasyondur.

«Ey Talebeler! Bu, yağ ve fitille yakılıp, vakit vakit yağ konmayarak fitili beslenemeyen bir kandilin alevine benzer. O zaman, Ey Talebeler, eski yakıt tükenir, yenisi konmadığından beslenmediği için kandil söner. Bunun gibi, Ey Talebeler, bütün bir varlık zincirinin fâniliği bilgisinde sebat edenlerde varlık ihtirası giderilmiştir. İhtirasın giderilmesiyle varlığa bağlanma giderilmiştir. İstirabın her hâkimiyetini giderme yolu budur.» Demekki varlık ihtirası, insanda teşekkül etmiş ve bu ihtirasın tatmini bakımından devamlı olarak ıstıraplar ortaya çıkıyor. Yukarıdaki ifadede geçen «Varlığa bağlanma giderilmelidir? Ne demektir? Yani «varlıksızlık» haline dönmüştür. Yani beşluğa geçilmiştir. Bununla birlikte Asanga'nın yeni Yoga Çara Mektebi daha çok Upanişadlar görüşünü kabul eder ve onların yorumlamasına göre, «Kurtuluş, soyut birşey değildir. Kurtuluş, temiz şuur demektir. Asanga temiz şuur bizzat ATMAN anlamına kullanmıştır. Temiz şuur, Mutlak Varlık Kurtuluş ve böylelik, bütün bu hayatın, zahiri olan her şeyin ve ıstırapların esası, temeli bu temiz şurudur. Zevk ve arzuyu gidermiş, hikmet sahibi olan talebe, bu dünyadan itibaren ölümden kurtulmuş, sükunet, ezeli ikametgâh olan Nirvana'ya kavuşmuştur.»

Şu halde Nirvana denilen şey, kurtuluşa ermek, bu dünya varlığından çıkıp, öbür dünyada beklediği bir mükâfat değil, fakat bu dünyada da erişip, kemalinden istifade et-

tiği bir saadettir. Bu kemale erenlerden sönmesi lâzım olan şeyler, yani istek, ihtiras, kin, cehalet, korkular sönmüştür. O halde kökü kurumuş olan bu geçici varlığın, birkaç dakika yahut bir asır uzamasının ne ehemmiyeti var? Aziz şimdiden bu varlığı bitirmek isterse, tüketebilir, fakat bu gibilerden çoğu, tabiatın çizdiği vakti beklerler.» Yani yaşayan Buddha, Nirvanik safhaya erişmiş bir kişi (aziz veya evliyâ) isterse bedenini bırakıp gidebilir. Fakat bu gibilerden çoğu tabiatın çizdiği vakti bekler. Ne olursa olsun, hayat yaşanmalıdır. Normal ömrü tamamlayıncaya kadar mevcudiyeti devam ettirmek gerekir. Böyle bir kimse için ölmek/ölmemek bir bakıma kendi elinde olmaktadır. Buddha'nın bir talebesine söylettirilmiş olan sözler de aşağı yukarı bunun hakkındadır. «Ölümün arkasına düşmediğim gibi, hayatın da peşinde değilim.» 20. ci Y.Y. insanı için istek ve ıstıraplar hayatın başlıca amacıdır. Bizim kurduğumuz teknik medeniyet tamamen istek ve ihtiraslara dayalıdır. İhtirası olan insan üreten insandır. Ya da tüketen insandır. Yani bir şeyi mütemadiyen almak, yemek, tüketmek ihtirası. Bunlar olmazsa, ekonomi, vs. olamaz. Demekki yukarıdaki ifadeler 20. ci Y.Y.'da uygulanabilecek bir prensip değildir. Yani şimdiki halde bizlere hitabetmemektedir. Zira bugünün medeniyetinde istek ve ihtiraslar en büyük rolü oynar. Bizde harekete geçirici güç istekler ve ihtiraslardır. Bugün istek ve ihtiraslarımızı kaldırmaya kalktığımız zaman bugünkü düzen ve yaşam altüst olur gider. Biz de tekâmül açısından öyle bir yaşamdan bir fayda elde edemeyiz. Bizleri harekete geçiren güç vicdanımız, insanca vazife duygumuz, tabiata uygun olarak yaşama arzusu değildir. Bir şeyi verliz ama onun bir mislini almayı düşünerek veririz. Arzu ve ihtiraslarımızı doyurmak üzere veririz. Böyle olmamızın da ıstırabını çekmiyor değiliz. Halbuki yukarıda tanımlanmaya çalışılan evliyâ veya azizde böyle durumlar yoktur. Ama o, böyle olduğu için ölümün arkasına düşmez. Fakat hayatın da peşinde değildir. Ne ölümü, ne de hayatın aşırı ihtirasını arar. «Hizmetinin mükafatını bekleyen bir hizmetçi gibi, vakti gelinceye kadar beklerim. Ölümün arkasına düşmediğim gibi, hayatın peşinde de

değilim. Şuurlu ve uyanık bir ruhla vaktin gelmesini beklerim.» Yani bir takım gerçekleri yakalamak üzere önüne çıkacak en ufak bir fırsatı değerlendirmek üzere tetikte bekliyor. Daha doğrusu fiziki olarak sakin ama, kalp gözü açık. Devamlı müşahede halinde ve bekler halde.

Yukarıda söylenenler, Budistliğin gayesinin, yokluğa kavuşmak, bizzat bu yokluk ve hiçlik aşkından çıkmamış olduğunu anlatır. Bunu daima tekrar ediyoruz. «**Onun için tek gaye doğmayı ve ölmeyi ihtiva eden bu dünya içinden kurtuluşa kavuşmaktır. Ey Talebeler, büyük denizin tadı, tek bir tadı, tuzlu tadı olduğu gibi, Ey Talebeler, bu tarikatin de ancak bir tadı yani «kurtuluş» tadı vardır.**» Bu kurtuluş da doğmayı ve ölmeyi ihtiva eden bu dünya içinden kurtulmak, bir daha yeryüzüne doğmamaktır. Bu tekrar doğmamanın kanunları, Budizm'in Ahlâk'ını teşkil etmektedir.

BUDİZM'DE MARİFET : (İrfana Eriş)

Burada «Marifet» tam aydınlatıcı bilgiye ulaşış anlamına gelmek üzere kullanılmıştır. İslâm Tasavvufu'nda da aynen bu şekilde kullanılmıştır. Marifette olan kişi «Arif». Bu, artık inisiyedir. Yani, gerek şuur, gerek şuuraltıyla ilgili pekçok psişik tecrübeleri geçirmiş, hem kendi benliğine olan hâkimiyetini arttırmış, hem de evrene ait bir takım bilgileri edinmiş demektir. Bütün bunların, yani aydınlatıcı bilgiye (marifete) ulaşmanın kökü Batı ve Ortadoğu dinlerinde değildir. Doğu dinlerindedir. Özellikle, Brahmanizm, ve ondan daha da geliştirilmiş, sadeleştirilmiş ve bir takım mitik kılıftan sıyrılmış olan Budizmedir.

İslâm Tasavvufu'nu iyi anlayabilmek için, iyi Brahmanizm ve Budizm bilmek lâzımdır. Marifet, yani aydınlatıcı bilgiye ulaşmak için Buddha'nın kendi hayatını incelediğimiz zaman görüyoruz ki, O üç devre geçirmiştir :

Posesyon : Bu hadise gerek Brahmanlar, gerekse Budistler için yeni bir kavram değildir. Çünkü özellikle, doğu, orta ve batı Asya Şamanları'nda bu usuller, bu ruh halleri zaten biliniyordu. Gerek Hindistan'ın ge-

rekse Orta Asya'nın eski dinleri tamamen Şamanik pratiklerle doludur. Hatta, Orta Asya Türkleri'nin, bugün de olmak üzere, pek çok inançları ve uygulamaları tamamen Şamanik inanç ve tatbikattan gelir. Özellikle Altay Şamanları hem posesyon hem de aşağıda açıklayacağımız posesyon tiplerini gayet iyi şekilde bilir ve onu izlerlerdi. Budizm'in Yoga tatbikatında bu safha muhakkak geçirilmek gerekir. Fakat bunun amacı Brahmanlar'da olduğu gibi, tam manasıyla dünyadan el etek çekmek ve Atman'la birleşmeye gitmek değildi. Bilindiği gibi, Atman, Sufilik'teki Mutlak anlamına gelir. Vuslatın konusu odur. Hakiki kavuşulmak istenen varlıkların varlığı esas olarak Brahmanizm'de Atman'dır. Bir Brahman, Atman'a kavuşmak için, her türlü eziyeti, sefaleti, ıstırabı göğüsler hayatın her dalına karşı bir alâkasızlık içerisinde kalır. Her türlü rezileti peşinen kabul eder. Yeterki ruhu kurtuluşa ulaşsın ve bu dünyanın ıstırabından, bu dünyanın pislüğünden çıksın, gitsin. Onların Yogasında bu tip bir çalışma fikri hâkimdir ama, Buddha'da bu yolu denemiştir.. Bundan önceki kısımlarda Buddha'nın sekiz kademeli Yoga safhalarını aynen Brahmanik ölçüler içerisinde ikmal ettikten sonra, kendisi bunun üzerine üç kademe daha ilâve etmiş olduğunu ve bu şekilde Nirvana'ya ulaştığını söylemiştik. Fakat bu üç kademeye ulaşış şekli, doğrudan doğruya kendisinin ibdâ ettiği bir sitilde olmuştur. Brahmanik olmamıştır. Yani açlığa, sefalete, yorgunluğa, ölüm derecesinde bitkinliğe paydos ettikten sonra sıhhatli bir vücudun Yoga için çok daha önemli olduğunu anlamış ve tekrar beslenmeye başlamış ve öğretilerine devam etmiştir.

İstîğrak esnasında gayelerden biri «Kurtuluş»tur. Vücudun bütün his merkezlerinin durdurulması, yani duyular kanalıyla elde edilecek olan herşeye setçektir. Yoga'da birinci prensip budur. Yoga, bugün vulgarize edildiği gibi, bir takım vücut şekilleri meydana getirmeyi amaçlayan bir çalışma değildir. Aslında bu Brahmanlar'ın Yogası'dır. Budizm Yoga'sında sadece bir oturuş vardır.

(Devam edecek)

Ruhsal Tebliğlerden ANALİZLER

Ölüm Korkusunun Nedenleri

Daha önceki yazılarımızla verdiğimiz kutsal tebliğlerde, ölüm ve ölüm korkusu üzerinde durulmuştu. Yine aynı kaynaklı, «SA-DIKLAR PLANI» takma isimli ruhsal kaynaktan, 31 Mart 1972 tarihinde yapılan celsede, bu kez de «ölüm korkusunun nedenleri» işlenmektedir. Birlikte izleyelim.

Ölüm korkusunun, yanlış bir yetiştirme sonucu meydana gelmiş olduğunu bildirmiştik. Bu, beşeri zaviyeden böyledir. Hangi türü şartlara tabi iseniz, o şartların sonuçlarıyla karşılaşmak mukadderdir.

Bu, bir bilgidir.

İnsanın birbirini yetiştirmesi sırasında, kendilerine öğretmiş oldukları hakikatlerin muktedir olduğu kudret nispetinde bir formasyon teşekkül eder. Yani, formasyondan maksat, bedene bağlı ruhi varlığın genel şuur kitlesidir. Şuur kitlesindeki yapı elemanları, bu elemanların birbiriyle olan iltisakı ve nispetleri, şuur kitlesinin fonksiyonu üzerinde çok önemli rol oynar.

İşte sizin «terbiye» dediğiniz faaliyetin maksadı, şuur kitlesini hasil eden elemanların en iyisinin seçilmesi demektir.

Şu halde, şimdiki ve evvelki sözlerimize istinaden diyebiliriz ki, ölüm korkusu, şuur kitlesini meydana getiren elemanların vasfıyla çok yakından alakalıdır. Bu vasıflar, muhtelif kanallardan kendilerine gelen müessiriyetler altında gelişir, yerleşir ve daha mükemmel bir hal alır. Bunların aksi vârit olduğu zaman, sadece ölüm korkusu değil, bir çok korkular, bir çok hatalı fonksiyonlar,

zaaflar, sürçmeler, çöküntüler meydana gelebilir.

Ölüm korkusunu bertaraf etmenin, üç tekâmül seviyesine göre, üç hal çaresi vardır :

Tekâmül seviyesi müptedi, az gelişmiş olanlarda korku, esas saiktir. Bu korku, içgüdüsel bir korku olduğu gibi, bir nevi miras yoluyla gelmiş bulunan bir korku olduğu için önlenmesi, çare-i halli en zor olanıdır. Zira, bu iptidai korkunun temellerinde, varlığın kendi safhasına dahil, en kaba tecrübelerinin bir şuur seviyesidir. Fakat, onun ulaşmış olduğu varlığın göstermiş olduğu tekâmül seviyeleri içerisinde renk değiştirir.

Şimdi iptidai varlığın, az gelişmiş varlığın korkusu ile, normal varlığın, orta derecede gelişmiş, meselâ sizlerin korkunuz arasında fark vardır. Fakat, heyecan ve duygu bakımından her ne kadar ulvileşmiş olursa da olsun, yüceltilmiş olursa da olsun, kök ve yapı itibarıyla beşer ırkının ilk iptidai tecrübelerinden kalan izleri, içgüdüler taşımaktasınız. Bir iptidai için, ölüm korkusuna tutulmak veya tutulmamak bir mesele değildir. Çünkü o daima korku içerisinde. Buna kadar, mücadelesini sürdürebilecek kadar bilgiye sahip olamayışındandır.

Demek ki, en iptidai safhada ölüm korkusunun bertaraf edilebilmesi için, kendisi çek nitelikte bir bilginin teşekkülü gerekiyor.

Orta seviyeli ruhi tekâmülü haiz bir varlığın ölüm korkusu, artık kendini ve muhitini hiç bilmemekten değil, muhitinin ve ken-

dinin iktisap etmiş olduğu kıymet ve ihtiraslardan, değerlerden yoksun olmak, ayrılmak endişesi, mahrumiyet duygusu, korkuyu nitelendirmektedir. Bu nitelendirmede önemli vazifeyi icra eden husus, varlığın her şey hakkında müdrük ve köklü bir bilgiye sahip olamayışdır. Yani, değer vermiş olduğu sistemlerin, izdüşüm olarak madde kâinatında nereye isabet ettiğini, hangi vasıfları iktisap etmiş olduğunu bilemeyişindendir.

Biriktirilmiş olan kıymetler, hangi perspektif içerisinde kıymettir?

İktisap edilmiş olan fikirler ve bilgiler, hangi buut içerisindeki realiteyi, ya da hakikati ifade etmişlerdir?

Bunlara kesin cevabı veremeyeceği için korkar. Ölüm, yokluk mudur? Yoksa, gerçek varlığının başlangıcı mıdır? Bunu bilemediği için korkar. Hayatı yürütmek ve hayatı kazanmak, şahsi emeğin, şahsi gücün, şahsi zekânın bir mahsulü müdür?

Yüksek seviyeli bir varlık için ölüm korkusu, diğer kademelerdeki korkunun çok değişik bir safhasıdır. Her varlık, bedenine olan bağlılığını haklı olarak sürdürmek ister. Bildiğiniz gibi beden, ruhi varlığın, maddi vasatlar içerisinde yapacağı tecrübenin ve geçireceği imtihanların, kendisi için en iyi vasıta. Bu vasıtanın sağlam, noksansız ve sıhhatte olması gerekir. Bu bakımdan bedenin muhafazası ve bedenin mümkün olduğu kadar çok fazla istifade temin etmesine gayret gösterilir. Fakat, bir yüksek seviyeli varlığın ölüm korkusu, kendi vicdanında teşekkül etmiş olan ağırlığın zulmetinden değil; kendi şuurunda teşekkül etmiş olan hizmet ve vazife bilgisinin tamamlanıp tamamlanmamasından ileri gelir.

Birincisinde ve ikincisinde, yani sahası, dörtte üç oranında kendisine verilmemişken, üçüncü safhada irade serbestliği sahası, dörtte üç oranında kendisine verilmiş bulunan varlığın, elbetteki hareket serbestisi daha fazla ve buna mukabil, mesul olarak deruhte ettiği fiillerin neticelerine katlanmak ve onları takip etmek de gene ona aittir.

Bir yüksek kumandanın, harp esnasında, cephe gerisinde ve karargâhının içerisinde

mafhuz bulunan odasında harbi idare etmesi ve çektiği heyecan ve hatta duyduğu korku, cephenin ön saflarında silâh boşaltan varlığın duyduğu reel korkuya benzer mi? Elbet benzemez. Birinin, yani cephenin önünde olanın duyduğu korku, en reel olan cana can korkusudur. Fakat kumandanın korkusu, bütün bir ordunun ve omuzuna yüklenmiş olan bütün bir sorumluluğun hakkıyla ve tedbirleriyle yerine getirilip, getirilmemesinin endişeleriyle dolu bir korkudur. Orada hayatın bir önemi yok, aksiyonun bir önemi vardır. Bu da korkudur.

O halde, bir müddetten beri mütalaa edilmesini istediğiniz ölüm korkusunun, mümkün olan derecede, enine-boyuna mütalaa yapmaya çalıştık.

Ölüm korkusunu yenmenin :

1) Kendisi ve muhiti hakkında bilgisinin artmasıyla,

2) Tekâmül seviyesinin, birincideki şartın zaruri neticesi olarak yükselmesi sonucu, varlığın ruh ve beden ilişkilerindeki seyyaliyetinin ortaya çıkmasıyla,

3) İkideki durumun zaruri bir neticesi müksebatın artışı; şuurluluğun, insanca sorumluluğun, su kabarcıkları gibi satha bol miktarda çıkmasıyla giderilebilir. Bunlar, hayatlar boyunca geçirilmesi gerekli olan tecrübe ve imtihanların bir sonucu olacaktır. Tamamen fiili, tamamen tatbiki bir bilgidir. Bu kadar.

Bir süredir, Yukarının Gözüyle Ölümden, Ölüm Korkusundan ve Ölüm Korkusunun nedenlerinden söz eden ruhsal kaynaklı bilgiler sunduk sizlere. Ve sonuncusu olan bu yazımızda da, ölüm korkusunun nedenleriyle beraber nasıl yenilebileceğinin bilgilerini sunduk.

Şimdi başa dönüp, bütün diziyi birbirine bağlayarak okur ve düşünürsek, sanırım ki, ders alacağımız ve bilgi edinip, idrakinin, hiç değilse sezgisine varacağımız pek çok çağrışimler olacaktır.

Tebliğde de belirttiği gibi, önemli olan, bunları bilmek değil; asıl kavram ve maksadı içinde ölmesini bilmektir (M.S.).

Kedilerdeki Psi Kudretleri

● JACQUES DEGAS'den Selâmi KANIKLI ●

İnsanın yanında yaşayan, zekâsı, az ve ya çok derecede iyi durumda olan tüm evcil hayvanlardan kedi, «sahiplerini» asla kayıtsız bırakmaz. Onun, huyuna özgü bağımsızlığı, durumlarından çoğunu kuşatan sırrı, çekicilikleri veya kurnazlıkları, sırasıyla, Hoşa gitmiş veya endişe yaratmış, vakalara göre, saygınlık duygusu veya hurafeye çok fazla bağlanma korkusu ortaya çıkarılmışlardır... Bazen, eski Mısır çağında veya bazı uygarlığa erişmiş islâm ülkelerinde olduğu gibi, o, taparcasına sevilirdi. Başka yerlerde o, bir çok şekil değiştirmelerden sadece birisini alamayan şeytanın güçlerinin yetkili elçiliği ile itham edilerek, bütün kötülüklerin sorumlusu kabul olunmuştur. İşte bundan dolayı, büyücülük ve ruh falcılığına alışanlar, çok kötü işkencelere ve ateşte yanma cezasına çarptırılırlar.

Günümüzde kedinin sırrı, tamamiyle, olduğu gibi durmaktadır. Kuşkusuz ona, hiç bir suretle cehennemli bir özellik izafe olunmadığı gibi, kendisine mihrap ta dikilmez, fakat onun, bilim adamlarının daima anlama çaresi araştırdıkları bir sırrı sakladığı sanılıyor. Onların son ve pek küçük olmayan sonuçlarından birisi, itiraz götürmez bir şekilde, Klervuayyans ve telepatî gibi parapsikolojik niteliklerle bezenmiş olmalarıdır.

KARIŞTIRICI DENEMELER

60 yıldan fazla bir zamandan beri, İtalyan fizikçisi ERMACORA'nın yönetimindeki fen adamları, kedilerdeki Klervuayyansla ilgilediler. İspirtizmanın, her şeyden önce,

akla uygun bir şekilde hayranı olan bu bilgin, kedisi MACACCO'da medyum yetenekleri meydana çıkarmıştı. O buna, temiz bir yürekle ulaşmak istedi ve bu hale göre, yeter boydaki bir kutunun içinde, duman sıyahı sürülmüş bir kâğıt tabakasını sevk eden, zig zaglı bir geçit sistemi hayal etti. Bütün hile yapma olasılığı giderildi ve deney, inancısı yerinde olan tanıklar önünde sürdürüldü.

Kediye, dumanla karartılmış olan kâğıdın üzerine, ayağı vasıtasıyla «VİTTORIO» göbek adını yazması telkin edildi. İstenilen zamanda kutu açıldığı vakit, orada fiili olarak, yaprağın bütün genişliğince, kedinin ayağı ile çizilmiş olan ve okunaksız yazıların izlediği VİTT harfleri bulundu. İkinci bir deneme sırasında, kedinin tanıdığı ve ağır bir şekilde hasta olan, tanınmış bir kimsenin göbek adı telkin edildi. Kedi aynı şekilde ilk harfleri çizdi, fakat onları hırsıyla, çizgi çizerek iptal etti. Şahıs ondan bir süre sonra vefat etti. Yaradılıştan olan bu bilgi niteliği, bizim küçük evcil hayvanlarımızın psişizmi içinde son derecede yaygın görünmektedir. Amerikan bilginlerinden DUKE gibi veya sovyet bilginlerinden, uzaktan telkinin müellifi, ünlü VASSİLİEV gibi bilginler, ölüm gibi alanların veya bir hayatta kalma faraziyesinin kabul edilebilecek şeyler olduklarına tamamiyle emindirler. Onlar özellikle, örneğin tanınmayan bir kedinin ziyaretini kabul etmiş dengeli kimselerin sayısız vakalarını yazmışlardır ve o kedinin, sevilen bir kimseyi kaybetmenin arifesinde ortaya çıkması, akla yakın bir şekilde açıklanamamıştır. VASSİLİEV'e gelince,

o, haberi ikinci dünya savaşından sonra verilen bir sırâ eğilmiştir. Kederli âileler, o zamanlar, kaybettikleri kimselerin mezarlarını, en kahraman adsızlığının hüküm sürdüğü, hiç bir şeyin, bir mezarı ötekinden ayırdetmeye olanak vermediği, bu geniş askeri mezarlıkta aramakta idiler. Bazıları, içinde otopsi yapılmış olan bir yapının yolunu bulmayı başarılılar. Hâlâ görünür durumda olan elbise teferruatı, onların yanılmamış olduklarını ispatlar, ve içlerinden bir çoğu, araştırmaları sırasında, esrarlı bir şekilde ortaya çıkan ve aynı şekilde kaybolan kediler tarafından güdüldüklerini iddia etmişlerdir...

Kedinin bu «altıncı duygusu», özellikle bu hayvanın, köpekten çok daha yüksek düzeyde sâhip olduğu niteliklerle tanınmıştır. Kendisinden yüzlerce, hatta binlerce kilometre uzaklıktaki, içinde yaşamış olduğu evin yolunu bulmakta, köpekten çok daha yüksek düzeyde sâhip olduğu niteliklerle tanınmıştır. Bir çantanın içinde, bir arabanın gözündeyi veya uçakta nakledilmiş olmasının, işine hiç bir ziyarı dokunmaz. Kedi, anlaşılmaz bir şekilde, yolunu bulur ve ayrıldığı noktaya, hemen hemen yanılmaksızın döner. Bununla beraber, bağımsızlık duygusu efsaneleşmiş olan bir hayvan tarafından gösterilmiş sadakat belirtisini adım adım izlemektedir. Kedinin sâhip olduğu bu niteliğin, yer değiştirmesinden önce, bulunduğu yerlerin her hangi anılarına, ne de geçiş yolu üzerinde her çeşit alametlerin tanınmasına bağlı olmadığı sanılacaktır. Amerikalı REİSMANN, sâhibi ile onu birleştiren telepatik bir bağın, kendisini tekrar bulmasına olanak verdiğinin söz konusu olduğunu ispat etmiştir.

Bu bilim adamı, 1952 yılından beri, kedilerdeki paraception'u açıklığa kavuşturmak için çalışmaktadır. O, şaşılacak bir şekilde, kedi cinsine mensup bir hayvanın, genellikle, beraber yaşadığı bir varlıktan çıkan telepatik bir telkine itaat etmeye elverişli olduğunu ispat etmiştir. Kendisine telkin edilmiş olan bir yol programını tercih ederek, bir yerden ötekine yolculuk yaptırılabilir. Kendisinden ansızın ayrılmış olduğu sahibini, belirsiz bir şekilde de olsa, düşününce, kendisini bulmaya yeteneklidir. Bir çok yıllar önce, Amerikan atom deniz altısı kaybol-

duğu vakit, telepatik deney vasıtasıyla onun yerinin belirtilmesine çalışıldı. Bu girişimlerden biri sırasında, ekip üyelerinden birine âit olan bir kediden yararlanıldı... Kediden yararlanmayı hedef tutan araştırmalarda, soyut birliğin başka bir yerden, bir çeşit biyotik radyo klavuz adı verilebilecek, kısa gürültü gönderildi (1). Bu denemelerin ne sonuç verdiklerini maalesef bilmiyoruz. Bizim küçük evcil arkadaşımızın telepatik nitelikleri, bilim dünyasını gitgide düşündürmektedir. Ünlü parapsikolog J. B. RHİNE, en iyi belgesellik garantisi veren bu gösterilerin bir sürü misalini seçmiş ve yazmıştır. Kuşkusuz bir çokları, bu yuvaya dönüş vakaları dergisinin içindedir. Fakat bunda, izah edilemeyen klervuayyans olayları da bulunmaktadır.

Kediler binlerce kilometre uzaklıktan, (örneğin Amerika ve İngiltere gibi) yakın bir kimsenin hastalık veya ölümünü de hissederler. Çok kez sahiplerini korkunç kazalardan kurtarmışlardır. Mrs. RİEDER Londrada seyahatte bulunuyordu. Otelinin odasında yarı uykuya daldığı sırada, kendisi için tehlikeli olabilecek gaz, haberi olmadan sızarak yayılıyordu. Birleşik Amerikada, SEATTLE'da bulunan annesi ile onun, inanılmayacak kadar sessiz siyam kedisi, aynı anda heyecanlanmaya, miyavlamaya, sıçramaya başladı. Sonra, bütün tüyleri dikilmiş olarak, lojmanın odaları arasında kaçtı. Ani bir endişeye kapılan Mrs. RİEDER'in annesi, birdenbire, kızının büyük bir tehlikeye düştüğü duygusuna kapıldı. Onun Londradaki oteline telefon edince, kendisine, kızının odasını terk etmemiş olduğu, fakat çağırılara cevap vermediği hususunda teminat verdiler. Direnmesi üzerine, gidip kapısını çaldılar. Memur zehirli maddenin çıkışını hissetti ve kadıncağızı muhakkak bir ölümden kurtardı. Kedinin sahip olduğu parapsikolojik niteliklerin genişliği hakkında bir fikir vermek için, misalleri çoğaltmak gerekecektir. Ve bunlar, itiraz götürmez şekilde, bütün öteki hayvanlar arasında da bulunan niteliklerdir.

(1) Makineden ve canlı varlıktan birlikte yararlanmak.

Uçan Daireler Askerî Üslerde

Aşağıda okuyacağınız olayın gözlemcisi Bayan Sheila Burton hâlen evli ise de Eylül. 1951 yılındaki bu gözlemi sırasında bekardı. Olaydan birkaç gün sonra da evlenmiştir. O zamanlar anne babasıyla birlikte Sussex'in Brighton yöresindeki Withdean'da oturuyorlardı. Sabahleyin 6,30 sularında uyanmıştı. Kalkıp, geniş bir ağaçlığa doğru bakan pencerelerine doğru gitti. Güneş daha yeni doğmuş bulunuyordu. Çevresindeki bahçelerin üzerinden henüz sisin kalkmamış olduğu belli oluyordu. Bu sırada aniden parlak ışıklar çıkararak kubbe biçimli bir nesne avlunun ortasına kondu. Kapılara benzer açıklıklarından «adamlar» çıktı. Araç genel olarak floresan gümüşî renkteydi.

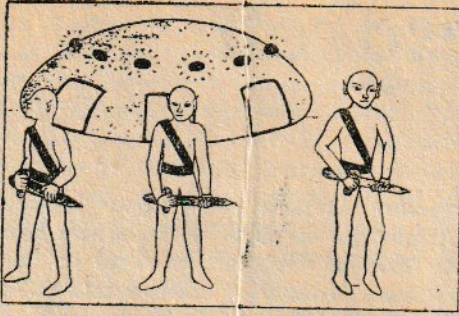
Üç «adam» doğru bir çizgi boyunca araçtan çıktıktan sonra yürüdüler ve aracın önünde belirli aralıklarla yanyana dikildiler. 150 ilâ 180 cm. kadar boyları vardı. Kafaları (Kazak-stilinde) cavlaklı. Her birisinin üzerinde tek parçadan yapıldığı belli olan koyu-yeşil renkli birer giysi vardı. Ellerinde silâha benzer birşey tutuyorlardı. «Adamlar» araçtan çıktıktan sonra 9 metre kadar ileri doğru yürümüşler, aniden durmuşlar ve tekrar gerisin geriye araca doğru yürüyerek (herbiri çıktığı kapıdan içeri girerek) aracın içinde kaybolmuşlardı. Kapılar hemen arkalarından kapanmış, araçtan kırmızı ışıklar çıkmaya başlamış ve dikine havalanarak gözden kaybolmuştur. Tüm olay kesin bir sessizlik içinde 40-50 saniye kadar sürmüştü. Herşey o kadar göz açıp kapayıncaya kadar olup-bitmişti ki, gözlemci anne ve babasını çağırması bile aklına getirememiştir.

Gözlemcinin tanımına göre obje kubbe biçimindeydi ve (gözlemcinin) arka bahçesini

(yere konduğu zaman) olduğu gibi doldurmuştu. Buna göre yaklaşık 12 metre çapında ve 6-7 metre yüksekliğindeydi. Değişmeyen rengi açık ya da gümüşî yeşildi. Çakma görünmüş olan kırmızı ışıklar kubbenin tepe noktasından 1.80-2.00 metre kadar aşağıdan geliyordu. Muntazam aralıklarla (bu kırmızı ışıklar) kubbeyi çevre dolaşıyordu. Varlıkların içinden çıktığı kapılardan bir tanesi direkt olarak gözlemciye bakıyordu, diğer ikisi ise biraz yanlarda kalıyordu. Açılırken, üçü de aynı anda sola doğru açılmışlardı. Ve kapandıktan sonra buldukları yerde, oralarda kapı olduğuna dair iz bırakmamışlardı. Aracın içiyle ilgili birşey görememiştir gözlemci. «Adamlar» araçtan çıkıp, tekrar içeri girene kadar, kendilerini izlemekte olan gözlemci de dâhil, tekrar aracın içine girene kadar etraflarındaki herşeyden haberdar görünüyordular.

Dış görünüş olarak bu «adamlar» her bakımdan birbirlerine tıpatıp benziyorlardı. Tek parçalı elbiseleri, ayaklarını da içine alıyordu fakat bilek kısımları sıkıydı. Boyun kısımlarında da öyle... Kolları uzun, elleri bizimkilere çok benziyordu. Suratlarında herhangi bir ifade yoktu ve daha çok donuktu. Burunları küçük ve sivri, ağızları küçük ve dudaksız, gözleri ufak, ayrık ve derindeydi. Kulları da sivri uçlu. Başlarında saç nâmina birşey yoktu. Cilt olarak bizimkine benziyorlardı.

Sağ omuzlarından (kemerlerine doğru) çaprazlama uzanan kalın siyah bantlar, yine kalın ve siyah olan kemerleriyle (mide hizasında) birleşiyordu. Bu bant ve kemerler aynı kalınlıktaydılar. Şekil olarak makineli tüfeği andırır birer âlet vardı ellerinde. Bu

makinelî tüfeğe benzer âletlerinin 7,5 cm çapında ve 50 cm kadar uzunlukta idi. Bir uçları yuvarlak, öteki uçları sivriydi. Yuvarlak olan uçtan 1/3 mesâfede bunu dikine kesen bir parçası da vardı.

Bu âletlerini iki ellerini kullanarak taşıyorlardı. Fakat gözlem sırasında bu âletleriyle hiç bir şey yapmamışlardır. Hareketlerine bakılırsa, uzaktan yönetilen robot gibiydiler. Adımlarını bile birlikte atıyorlardı. Aynı muntazam adımlarla geri geri giderek aracın içinde kaybolduktan sonra, kapılar kapandı, kubbedeki kırmızı ışıklar çakmaya başladı ve araç dikine havalanıp gitti. Adamlar ve araç dış görünüşe göre oldukça fiziksel yapıda olmalarına rağmen, sonradan yapılan incelemede iz, kalıntı, yanık gibi oluşumlara rastlanamamıştır. (BUFORA'dan)

UÇANDAİRELER ASKERİ ÜSLERDE :

Amerika'nın en geliştirilmiş silâhlarının araştırmalarının yapılmakta olduğu bir Askerî üs üzerinde yapılmış bulunan UFO gözlemi belki de şimdiye kadar yapılmış UFO gözlemlerinin en bilimsel olanı...

«The Star» tarafından elde edilmiş bulunan askerî bir dökümana göre; Amerika'daki en büyük radarlardan bazıları tarafından UFO'lar saptanmış ve bunların belkide UFO araştırmaları alanında ilk olarak kompüter kayıtları tutulmaya başlanmıştır.

Burada sözkonusu edilen olay, Fla. Astor yakınlarındaki Pinecastle Electronic Warfare Merkezi'nde gözlenmiş ve birkaç hafta sonra da ilk olarak «The Star» tarafından rapor halinde yayınlanmıştır.

Yine o civarda Naval Air Station'dan sözcü Nick Young «The Star»a şu bilgileri vermiştir : «Bu obje merkezde 10 kadar as-

keri hüviyeti haiz personel tarafından görsel olarak izlendi, biz de buradan aynı objeyi radar ile izlemiştik. Üzerinde kırmızı, yeşil, beyaz ışıklar bulunan dairesel bir objeden söz ediyorum. Öyle bir manevra yapmıştı ki helikopter olmasına imkân yoktu...»

Radar operatörü Timothy Collins ise şu şekilde konuşmuştu : «Öyle birşey daha önce hiç görmemişim. Ve tekrar, bir daha da görmek istemem...»

UFO ilk olarak siviller tarafından saptanmıştı. Bu kimselerin üsse telefonla yaptıkları çağrılardan sonra harekete geçen üs yetkilileri durumdan U.S. Atlantik Filosu Komutanlığı'nı da haberdar etmiştir. Bir bayan gözlemci üstten paraşütlerle yanan nesnelere atılıp atılmadığını sormuştu önce... Olumsuz cevap alınca, bulunduğu bölgede alev alev yanan kırmızı, yeşil ve beyaz ışıkları gözlemekte olduğunu bildirmiştir.

Bu ilk gözlemler, objenin doğu yönünden ve kara tarafından hatta Bermuda Üçgeni'nin bulunduğu yönden geldiğini ortaya koymaktadır. Bu ilk algılamalar üzerine nöbetçi görevli normal yöntemlerle konuya bir yaklaşımda bulunmuştur. Onun düşmüş sivil bir uçak olabileceğini ilk anda düşünmüş ve radar operatörüne bildirmiştir.

Araç bundan sonra görsel olarak izlenmiştir. Üstün üzerinden geçerken iki saat süreyle radar ekranında görülmüştür. Objeye ilgili gerek ilk görsel rapor gerekse radarla yapılan izlenimleri hayati değerde bulmuş olan Uluslararası UFO Araştırma Bürosu başkanı Mr. Charles Tucker «The Star'a şunları söylemiştir : «Eğer Hava Kuvvetleri elindeki dökümanları daha cömertce ortaya çıkarırsa, olayla ilgilenen araştırmacılar daha gerçekçi bir yaklaşımla bu gözlemi değerlendirebileceklerdir.»

Yine aynı raporda belirtildiğine göre yarımadadaki nöbetçi görevli ilk tahmininde yanıliyordu, zira radar operatöründen sonradan gelen rapora göre bölgede hiçbir sivil uçağa rastlanmamıştı. Radar operatörü Collins, yörede bulunan hem kuleyi, hemde onu üzerinde dolaşıp durmakta olan tanımlanamayan uçan nesneyi ekranında saptayabilmiştir. Fakat kuleyi net olarak ekranda belirleyebilme-

(Devamı sayfa 38'de)

Mücadele Cesareti

● Robert Graves, Majorcon, İspanya

Bütün canlıların tehlike karşısında müş-terek tepkisi olan, fakat hayata aynen sarı-ılan bitki ve ağaçlarda nedense göze çarp-mıyan, korku, eskiden beri erkek, erkek ço-cuk ve av köpeklerinde cezalandırılmış, ka-dınlarda ise erkekler tarafından tatlı alay mevzuu haline getirilmiştir. Korkunun, huzur-suzluktan dehşete kadar çeşitli dereceleri vardır. Bundan tek kurtuluş yolu kaçma de-ğildir. Bir yolu da «nevmidâne nefsi müdafaa-dir» ki bu, histerinin bir şeklinden başka bir-şey olmadığı halde, ekseriya cesaret olarak yanlış telâkki ediliyor. Bir köpeğin tehdit et-tiği histerik bir kadın (ki bu söz aslında, uterus'un hareketinden ileri geldiği sa-nılan zihni karışıklığı ifade etmekteydi) avaz avaz bağırır, yüzünü buruşturur, kol ve ba-caklarını gerer. Histeri esas itibarıyla bir saldırganı korkutmanın ilkel çaresidir.

Homeros **chloros phobos**, yani «yeşil dehşetten» bahsedirdi ki, kasdı baygınlığa takaddüm eden ânlarda benzin bir cesedi andırırçasına solmasıdır. Bu da tehlikeye başka bir tepki tarzıdır. Çünkü dehşet kar-şısındaki gerilme, **rigor mortis'i** andırdığı için ölümün bir taklididir. Korku birçok hallerde barsakları çözer. Bu, firara yardımdan ziyade, bir histeri belirtisidir. Kuzey İspanya ve Gü-ney Fransa'da, kendilerini had tehlike kar-şısında bulan köylüler, ceset kokan ecel teri döküklerini söylerler. Böyle bir koku, yalnız canlıları yiyen yırtıcı hayvanların hücumuna karşı başka türlü ilkel bir tepki, yine bir ölüm taklidi olabilir. Romalılar korkuyu ifade eden çeşitli kelimeleri titizlikle seçerlerdi. **Metus** bütün korku çeşitlerini kapsayan bir sözdü. **Formido** doğuştan korkaklık demektir. **Terror** kalabalıkları düzensiz kaçırmaya sev-keden ânî bir korkuydu. **Horror** meçhul kar-şısında tüyleri ürperten histerik korku de-mektir. **Pavor** muhakemeye halel getiren kor-kaklık için kullanılırdı. **Reverentia** (aslî, «kor-

kuyorum» mânasına gelen **vereor** kelimesi-dir) tanrıların ve büyük kahramanların hakkı olan korkuydu. Delikânlıların ancak bu Tanrı korkusunu duymalarına müsaade edilirdi. Ro-malılar **panik** kelimesini kullanmıyorlardı. Ke-lime Yunanistan'dan gelmiş, çünkü orada ânî ve izahsız korku, kaççı suratlı köy tanrısı Pan'a atfedilirdi. Tanrı Pan'ın Romalılar ara-sındaki karşılığı, aynen köy hayatının tanrısı Faunus idi. Fakat bununla korku arasında herhangi bir ilişki kurulmuyordu.

Muharebe meydanında korkaklığın ölümle cezalandırılması geleneği, Romalıların **virtus** mefhumuna dayanıyor. **Virtus** bir insanın er-kek olarak şerefini korkusuzca müdafaa et-mesi demektir. Aynı kelime tıpta, faydalı bit-kilerin meziyetini ifade etmek için de kulla-nılabiliyordu. Kadınlarda meziyeti tarif için de **pudicitia muliebris**, yani «kadınlara hâs iffet» tabiri kullanılırdı. Napolyon **virtus** ke-limesini eski mânada kullanan en son kişiler-den biridir. Yaralıları derhal tedavi etmek için her muharebeye koşan cerrahı Baron Larrey'in, tanıdığı en **virtus'lü** yani cesur in-san olduğunu söylerdi. Halbuki Fransızca ve İngilizce'de **vertueux** ve **virtuous** artık cesur değil, faziletli mânasında kullanılıyordu.

Titus Liviüs, **virtus** ile ilgili birçok Ro-ma efsanelerini kaydetmiştir. Meselâ Konsül Regulus'un bir hikâyesi vardır. Regulus, Kar-tacalılar tarafından esir alındıktan sonra, Kartaca elçileriyle beraber Roma'ya geri gön-derilmişti. Elçiler Regulus'un, barış aktinin, tahliyesini sağlayacağını bildiği için, Roma Senatosunu barış istemeğe ikna edeceğini ümit ediyorlardı. Regulus bunu yapacağına, **virtus**unu göstererek, Romalılara savaşmaya devam etmelerini emretmiş, kendi kaderini de sükûnetle kabul etmişti. Oysa Kartacalı-lar kendisini, barışı sağlamadığı takdirde, çî-vilerle dolu bir fıçının içinde yokuş aşağı yuvarlamak suretiyle ölümle tehdit etmişler-di. Liviüs ayrıca Mettius Curtius'un efsanesi-

ni de nakletmiştir. O sırada Roma'nın toplanti meydanı Forum'da bir uçurum açılmıştı. Bir kehanete göre işe, uçurumun kapanması için Romalıların, en iyi vatandaşlarını yeraltı tanrılarına feda etmeleri lâzımdı. Curtius bunu duyar duymaz, zırhını giyerek, atına binmiş ve atı ile beraber uçuruma atılmıştır. Uçurum da üzerine kapanmıştır. En iyi vatandaş bir bâkire, muhterem bir anne veya soylu bir çocuk olabilirdi. Fakat Curtius bu sıfatı kendisine yakıştırmıştı.

Virtus cumhuriyetçi bir mefhumdu. Roma vatandaşlarının Praetor ve Konsüllerine karşı saygı göstermeleri isteniyordu. Fakat bunlar geçici bir süre için seçilen memurlar olduğu için, hiçbir vatandaş önlerinde kendisini küçük düşürmezdi. Bir vatandaşın Konsül'den korkması için, ya şahsî düşmanı olması veya bir suç işlemiş olması lâzımdı. Mecburî korku Roma'ya Doğu'dan, İmparatorluk çağında ulaşmıştı. Kaligüla ve Neron Doğunun irsi hükümdarlarını örnek alarak, umumiyetle yabancıardan mürekkep olan muhafızların desteği ile, korku saçarak saltanat sürmüşlerdir. Bu eğilim Hıristiyanlığın yayılmasıyla kuvvetlenmiştir. İsa barışçıl bir dâva gütmüş ve Tanrının ask olduğunu söylemişse de, öğretileri Yahudilerin Tevrat'ına ve eski tarihî yazılarına dayanıyordu. Bunlarda ise, düşmanlarının yok edilmesini isteyen ve ancak korku ile yaklaşılacak bir Tanrıdan bahsediliyordu. M.S. 4. Yüzyılda Roma İmparatorluk ordusu Mitraizm dininden dönüp, Hıristiyanlığa geçtiği ve İmparator Konstantin'i bu değişikliği kabule zorladığı zaman, bütün gücünü putperestlere karşı savaşa vermiştir. Oysa İsa bu savaşın meleklerle bırakılması gerektiğine inanıyordu.

Ölmez bir ürün

O zamandan beri Batı Avrupa Hıristiyanlığında, savaşçı Roma unsuru, «öldürmek yasak» ve «Tanrı şaktır» gibi dinî akideleri unutturmuştur. Herhangi bir devlet başkanına, Tanrı adına düşmanlarına karşı harp ilân etme ve tebasını amansız katil hareketlerine sevk etme yetkisi veriliyordu. Dürüst bir vatandaşın, düşman saflarında akrabaları bulunsa dahi, kilise ve devlette üstlerine itaatten çıkmıyacağı ve muhaberede ölümü göze alacağı farzediliyordu. Çünkü korkaklık kor-

kuşu ölüm korkusundan kuvvetli idi. Cesaret Roma Cumhuriyeti tarihinin ölmez bir ürünüydü. Roma'da alelade vatandaşların davranışı ahlâksız olsa dahi, ordu **virtus** ve disiplinini muhafaza ediyor ve sınırları koruyordu. Ordu lejyonlardan müteşekkildi. Bunlardan hizmet gören askerler uzak eyaletlerden gelip, memleketlerine hiçbir zaman hizmete gönderilmiyorlardı. Lejyonun sürgün ve muharebede dayanışmasını koruması için, komutanının **virtus** sahibi olması ve maaşların gecikmemesi lâzımdı. Romalılar, Edirne muharebesinde Got süvarileri tarafından yenilgiye uğratılınca kadar, Roma ordusunun belkemiği piyade idi. Roma'nın önde gelen üç generali, Scipio Africanus, Jül Sezar ve Belisarius şahsî cesaretleriyle askerlerini yenilmez bir hale getirmişlerdi.

İncil'de «Kusursuz sevgi korkuyu giderir» diye bir âyet vardır. Bence felsefe, tıp veya şiir sanatı bakımından bu, korku konusunda söylenebilecek son sözdür. Ne var ki kardeş sevgisi emirle zorlanamaz. İngiliz askerî makamları ise eskiden «mücadele cesareti», Birinci Dünya Savaşının ortasından itibaren de, **moral** denmeğe başlanan, meziyetin menşei görmemezlikten geldiler. Oysa İngiliz ordusunda bunun gerçek kaynağı, sancaklarında kazandıkları zaferlerin adlarını yazdıran alayların iç dayanışmasıydı. 1868 ile 1874 arasında Gladstone'un Başbakanlığı sırasında faal bir Harbiye Nazırı olan Vikont Cardwell, rütbelerin satılmasını menetmek, askerî hizmet süresini sınırlandırmak ve ihtiyat kuvvetini teşkil etmek gibi, yaptığı faydalı işler yanında, birçok alayları birleştirmekle büyük bir hatâ da işlemişti. Meselâ 43. ve 52. hafif piyade alaylarının birleştirilmesi derin kırgınlığa yol açmıştı. 52. alay daha yeni olduğu için yeni birleşik alayda ikinci tabur olmuştu. Oysa 43. alaya nazaran tarihi çok daha şanlıydı. Yeni alayın iki taburu aynı yerde talim görmüş olmalarına rağmen, aralarındaki kırgınlık 40 yıl sonra Birinci Dünya Savaşı patlak verdiği zaman hâlâ devam ediyordu. Geçenlerde daha da eski alaylar birleştirilmişken, tarihleri uzağa gitmeyen ve savaş kabiliyetleri eksik olan diğer alaylara, sırf karargâhları birçok gö-

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

nüfûlerin celbedileceği şehirlerde bulunduğu için dokunulmamıştır. İngiliz ordusunda Muhafız Tugayının dışında, hakikî savaşı alayların hangileri olduğu pekâlâ biliniyor. Bunlar Buffs (Kent), Gloucester ve Hampshire gibi alaylardır. Bu birlikler % 90'a varan zayıyat verdikleri takdirde bile, savaşmağa devam ederler. Oysa diğerleri (ki orduda bunlara «adsız, talimsiz» alaylar denir) % 10 zayıyat verir; vermez ric'at edebilirler.

Türk ordusunun Batıda en yüksek morali olan ordu olduğu söyleniyor. Duyduğuma göre, Kore savaşında bir Türk bölüğü kuşatılarak çok kalabalık Çin askerleri tarafından ezilmişti. Hayatta kalan subaylardan, yenilgiyi kabul ettiklerini belirtmeleri için Çinliler önünde yere serilmeleri istendi. Reddettiklerinde kurşuna dizildiler. Bunun üzerine, asubaylardan erlere bu emri vermesini istendiği zaman da, subaylar yetki vermeden bunu yapamayacaklarını söylediler. Bunlar da kurşuna dizildiler. Erler de reddedince, onda biri kurşuna dizildi. Türk ordusunda -tıpkı İngiliz ordusunda olduğu gibi - alayda yetki, rütbe sırasıyla albaydan en genç onbaşıya, ondan da en yaşlı er'e geçer. Her askerinin **virtus** sahibi olduğu farz olunur. Bunun için Çinliler nihayet en yaşlı Türk erinden, hayatta kalan arkadaşlarına yere kapanmaları emrini vermesini isteyince, o da, «olmaz, ısrar etmektense hepimizi kurşuna dizin» karşılığını verdi. Çinlilerin yaptıkları da buydu. Aynı hikâye İngiliz Buffs alayının bir eri hakkında da nakledilir.

İngilizce'de «panik» kelimesi bir ferdin meçhul bir tehlike karşısında kapıldığı korkudan ziyade, ateş açıldığı veya polis hücumu geçtiği zaman, bir kalabalığın tepkisini ifade için kullanılır. Bir kalabalık malûleri ve çocukları ayaklar altında çiğniyerek kaçışmaya başladığı zaman, hiçbir fert, ne kadar cesur olursa olsun, buna mâni olamaz. Korku hissedildiğinde, tehdit edilenlerin sayıca kalabalık olmaları bir emniyet unsuru değildir. **Virtus** şahsî bir meziyettir. Fakat meselâ muazzam bir infîlak âniden vuku bulunduğu zaman **virtus** dahi fayda vermez. Dr. William Sargant **Unquiet Mind** (Huzursuz Zihin) adlı kitabında Londra'da bir ilk yardım hastanesine âniden bir Alman V-1 roketi isabet ettiği zaman olup bitenleri anlatmıştır. İnfîlak mahalline yakın bir odada toplanmış tıbbî personelden bazıları geçici olarak insanlık-öncesi kaçma güdülerine kapılarak, tırnaklarıyla çimento tabanı kazmağa başlamışlardı.

Bana öyle geliyor ki kuvvetini dayanışmadan alan mücadele cesareti birbirlerini şahsen tanıyanların çevresini geçemez. Bu çevredekilerin sayısı, İngiliz ordusunda bir taburun mevcudu olan, 800-900 kişi kadardır. Ancak Roma ordusunda olduğu gibi, hizmet müddeti 20 yıl veya daha fazlaya bile uzatıldığı zaman, dayanışma çevresi genişleyebilir. Amerikalıların moralin temeli olarak tümeni seçmeleri muvaffak olmuşa benzemiyor, çünkü tümen fazla kalabalık ve dağınık bir birliktir.

Spirit Aktüalite

(Sayfa 21'den devam)

yeteneği sınırlı pratik insanlara aittir. Bunun aksine ince uzun parmaklı nârin eller ise genellikle ruhsal bakımdan hassas ve bazen de ruhsal yeteneklere sâhip kimselerde bulunur. Brent ve Batchelor, kürek biçiminde elleri olan kimselere karşı dikkatli olunması gerektiğini öğüt-

mektedirler. Zira böyle kimseler yolculuktan çok hoşlanıyorlar ama sevgilerine güven olmamaktadır.

Küçük elleri olanlar genellikle çabuk düşünürler fakat verdikleri kararları yürütmekte ihmalcilik ederler. Renk, tırnaklarda dikkatedilmesi gereken yegâne faktör değildir.

Onların şu ya da bu biçimde oluşları da sahibinin kişiliği hakkında ipuçları taşıyabilirler. İri tırnaklar işte ustalığın alâmetidir. Küçük tırnaklar ise, hayatta tersliğin huysuzluğun işaretleri olabilirler. Tartışmayı seven kimselerin tırnakları genellikle kare biçimindedir. (EVENING STANDARD'dan)

KURBAN

● M. ALİ USTA

Kurban, İnsanlığın geçmiş olduğu ilk çağlardan bizlere bıraktığı en eski, en ağır ve sökülmesi, atılması en zor olan bir mîrastır.

İlkel insan hangi ırktan olursa olsun etrafını saran, bilmediği kuvvetleri tıpkı bir insanı yatıştırır gibi, bir şeyler vererek yatıştırabileceğini sanmıştır. Bu da onlara göre oldukça mantıktır. Çünkü lütufları beklenen tanrılar zalim ve çıkarlarına bağlı idiler. Onlara tıpkı kötü bir yargıca verir gibi rüşvet vermenin korkunç bir hareket olacağı, ahlâkça düşünceleri kıt olan bu insanların aklına bile gelemezdi.

Her şeyin tasarrufu Tanrıda olduğuna göre Tanrıdan bir şey almak için de, ona daha iyisinden bir şeyler vermekten tabii ne olabilirdi ki. Kurban olarak sunulanlar, hep insanın kendisine verilmesini en çok isteyeceklerinden olurdu.

Eski Hinduların Soma'ları nefis bir şeydi (Soma, Soma bitkisinin öz suyundan yapılan bir içki) ve Tanrılar tarafından çok sevilirdi. Sunakta boğazlanan hayvanlar hep en iyi cinsten ve lekesizdi, yakılan kısımları da en değerli parçalarıydı.

Bir çok dinin ortak unsuru olan Kurban genel olarak, bir nesnenin Tanrıya adanması, daha sonrada onun öldürülmesi yada yakılmasıdır. Ama bu Tanrıya verme'nin tek biçimi değildir. Bazı durumlarda Adanılan nesne, sadece Tanrının oturduğu yerin sınırları içine bırakılır ve daha sonra halk yada rahip tarafından kullanılırdı. Hatta İsrail oğullarında sallama kurbanı denilen bir kurban, sadece sunağın karşısında bunları sallamakla da kurban olayı gerçekleşebiliyordu.

Kurban etmenin beş nedeni olduğu ortaya atılmıştır. Bunlar; 1. Hayranlık, 2. Şükran duası, 3. Pazarlık, 4. Gönül alma yada barış teklifi, 5. Kefaret yada onarı'dır. Pazarlık

biçiminde kurban etme en çok karşılaşılan kurban verme şeklidir.

Geniş insan topluluklarının Bilinmeyen'e karşı davranışlarını değiştirmek çok güçtür. İnsanlar güvendikleri tarafta yanılmayı; iyiliğinden kuşkulandıkları, çabuk kızan bir ilahın kızgınlığınının yatıştırıldığından emin olmayı herşeyden çok yeğ tutarlar.

Tanrılara insan kurban etmek, tarih öncesinin karanlıklarından, hemen hemen günümüze kadar sürmüştür. Eski taş devrinde yamyamlığın dünyanın bir çok yerinde olduğunu biliyoruz. Hatta o kadar uzağa gitmeye bile lüzum yok.

İrlanda'da 15. Yüzyıla kadar, kaynanaları, kızlarının düşününde kesip yemek geleneği vardı. İşin hoş tarafı kaynanalar da bunu bir şeref saymaktaydılar. Semizlemek için ellerinden geleni yapıyorlar ve daha önce ölmek için gayret sarfediyorlardı. Bunun sadece iyi bir düşün ziyafeti vermek düşüncesinden doğmuş olması mümkün değildir. Burada, yeni kurulan ailenin başına gelecek belâları önlemek için yapılan bir kurban töreninin devamı görülüyor.

Ur'da kral mezarlarında ölüye yol arkadaşlığı etmek için öldürülen saray kadınları ve askerler, Eski turanilerde hükümdarın mezarı etrafında öldürülüp atlarıyla birlikte kazılanarak kurganın çevresine çakılan ısırlar. Cengiz han'ın ölüsü Karakurum'a götürülürken yolda kime rastlarsa öldürülmesi hep kurban olayının değişik cepheleridir.

Eski Sami'lerde insan kurbanı çok yaygındı. Tevratta adı geçen Molok yani Baal daha çok körpe ve taze etleri severdi. Onun tunc heykelinin bir fırın olan karnında çocuklar yakılır ve bu iğrenç Tanrı doyurulurdu.

Başlangıçta böyle Tanrılara taptıklarında hiç şüphe olmayan İsrail oğullarının dedelerinde de bu adetlerin bulunduğunu tevrattan anlıyoruz. Gerçi Musa kanunlarında. «İs-

rail oğullarının evlatlarını Molok'a veremelerini yasak etmekteyse de, İsrail oğulları bu yasayı daha çok yabancı bir tanrıya tapma yaşağı olduğunu sanmışlardır.»

Tevrat'ın hâkimler bölümünde şöyle bir olay anlatılır (11/29).

..... ve Yeftah'ın üzerine Tanrının ruhu geldi. Ve Yeftah Tanrıya adak adayıp dedi: — «Eğer Ammon oğullarını mutlaka benim elim'e verecek olursan o zaman, Ammon oğullarından selâmetle döndüğüm zaman, beni karşılamak için evimin kapılarında çıkan Tanrının olacaktır ve onu yakılan taktime olarak arzedeceğim.»

Bu açıkça bir insan kurbanı adamaktır. Çünkü «karşılama'ya çıkacak olan» denmektedir. Nitekim öyle de olur. Yeftah savaştan zaferle döner ama onu bir köle yada bir cariye karşılayacak yerde kızı karşısına çıkar. Yeftah kederinden üstünü başını yırtar, ama tanrıdan da korkmaktadır. Tanrıya söz verdiği için bundan da dönemiyecektir. Kızı iki ay mühlet ister ve iki ay sonra kızını boğazlayıp yahova için yakar.

Tevratta, daha doğru bir deyimle, İsrail'in çok sonradan kaleme alınan kutsal kitabında, kurbanlık hayvanlar sığır, dana, keçi, kumru, güvercin olarak belirtilmektedir. Bunlardan yerine göre bütün parçaları sunakta araliksız olarak yanan ateşte yakılanları olduğu gibi, vücudu ordugâhın dışında kül dökülen yerde yakılanları da vardı. Bu sonuncular, bir günâhın kefareti olarak kesilenlerdi. Bazı kurbanların da sembolik olarak bazı kısımları yakılırdı. Sığır, koyun ve keçinin iç yağını yemek haramdı, bunlar yakılırdı.

Kurbanların bazıları «Sallama kurbanı» idi, yani sunağın karşısında bunları sallamakla yetiniliyordu. Etle birlikte Tanrıya yağda yoğrulmuş mayasız pideler ve tuz da sunuluyordu.

Yeruşalim tapınağında tören günlerinde kâhinlerin, boğazlanan yüzlerce hayvanın kanları eteklerini kirletmesin diye iskemleler üzerine çıkmaları gerekiyordu. Yeruşalim tapınağının imparator Titüs tarafından yıkılmasından sonra «Artık tapınak kalmadığı için» kurban kesmek ve yakmak geleneği bırakıldı. Ancak birçok tarih bilimciler Yahudi ve

Müslüman geleneğindeki sünnet zorunluğunun ilk çağların, insanlaştırılmış, insan kurbanı olduğunda hemfikirdirler.

Hıristiyanlıkta ise kurban sembolik bir şekil almıştır. Bu dinde kurban İsa'nın kendisidir. Hıristiyanlık inancına göre İsa, «İnsanları Ademle Havvanın ilk günahından kurtarmak için kendini çarpmıha gerdiren Tanrıdır O.» İbadet sırasında yenen kutsal ekmek ve papazın içtiği şarap da «İsa'nın eti ve kanıdır.» Böylece her seferinde bu kurban yenilenmiş olur.

Daha evvelce de bahsedildiği gibi, insanın Tanrıya, kendinin en sevdiği şeyleri vermesi gerektiği ve onunda bundan, tıpkı bir insan gibi sevineceği inancı, tapınağı bir çeşit Tanrı yemek odası ve mutfağı haline getirmiştir.

Sümerlerde Tanrılara sunulan kurbanlar, gerçekten tanrıların besini olarak düşünülmekteydi. Kurban edilen hayvanların etleri ya ateşte kızartılmalı yada tencerede pişirilmeliydi. Çörekler ve önce Tanrıya gösterilip sonra papazların yiyecekleri ekmekler de gene tapınakta pişirilirdi. Bu sebepten mutfağın tapınağın en önemli bir bölümü idi.

Mısır'da Tanrıyı doyurma töreni şöyle yapılırdı. Gün doğmadan az önce sungu alayı tapınağın yan koridorlarından meydana çıkardı. Önde kollarının üzerinde çiçek ve yemişlerle dolu tepsiler, yada başlarının üzerinde Tanrının açlığını giderecek ekmek ve etler yığılı kaplarla, susuzluğunu giderecek bira yada şarap dolu testiler taşıyanlar gider, boyuna dualar okuyan bir papaz bunlara öncülük ederdi. Bu alay ilerledikçe tapınağın kapıları birer birer ardı sıra açılır. Dualar tapınağın Tanrısına, yiyeceklerin sunulmakta olduğunu ve onun yemeğe davet edildiğini anlatmaktadır.

Tapınağın ortasında bulunan sunak salona gelince yiyecekleri taşıyanlar durur, getirdiklerini sehpa'lar üzerine ve sunağa koyarlar. Yiyecek taşıyanlar çekildikten ve papaz da üzerlerine su serperek, tütsüleyerek takdis ettikten sonra yiyecekler ertesi güne kadar orada bırakılırdı. Ertesi gün bu yiyecekler, belirli bir bareme göre tapınaktaki rahipler arasında bölüşülürdü.

Tarihçi Heredot, Mısır'da tapınak dışında nasıl kurban sunulduğunu kitabında şöyle anlatır.

— Önceden muayene edilip kurbanlık olarak işaretlenmiş hayvan, kurban kesilecek sunağa getirilince odun yığını ateşlenir. Sonra bu ateşe, tapınak tarafına olarak şarap dökülür. Daha sonra Tanrının adını çağırırlar ve kurbanı keserler. Başını gövdesinden ayırırlar, derisini yüzerler, Başa lânet okurlar. Eğer Hellen tüccarlarının bulunduğu bir pazar varsa, başı oraya getirip satarlar, yoksa ırmağa atarlar. O sırada da eğer kurbanı kesenin ya da bütün Mısır'ın üzerine bir belâ geleceksen, bu başa gelmesini dilerler.

Her Tanrı için kurban törenleri başka başkadır. En büyük saydıkları Tanrıça «İsis» için şöyle bir kurban törenleri vardı. Önce oruç tutup, dua ettikten sonra bir inek keserler, derisini yüzerler ve barsaklarını çıkarırlar, ama geri kalanları içinde bırakırlar. Ayakları, butların en ucunu, omuzları ve boynunu kesip alırlar. Bütün bunları yaptıktan sonra gövdeyi temiz ekmekle, bal üzüm incir, buhur, günnük ve başka yakılacak tüt-sülerle doldururlar. Böyle doldurulan gövdeyi yakarlar ve üzerine bol yağ dökerler. Kurban yanarken bütün oradakiler dövünürler. Sonra kurbandan kalan parçalarla kendilerine bir yemek yaparlar.

Eski Türk Tarihini araştırırsak Diğer milletler gibi onların da kurban inancından kendilerini kurtaramadıklarını görürüz. Eski Türk'ler için Tanrıya kurban edilecek en iyi şey, kendilerinin de çok değer verdiği Ak-boz bir At'tır. Türkler kurban sunmayı daha çok İlkbahar ve Sonbahar'da yaparlardı. Türklerin bu bayram ve ayinleri eski Samî kavimlerin «Pesah» ve Hıristiyanların «Paskalya» bayramları gibi, menşei bakımından «Tabiatın dirilmesi» şerefine yapılan ayinlerdendi. Bu ayinde «Hey çocuklar, ağalar, sevinçli günler geldi, eski yıl gitti, yeni yıl geldi, eski yıl gitti, yeni yıl geldi, bütün yeryüzü yemyeşil oldu, çocuklar doğuyor, inekler, kısraklar yavruluyor» diye türkü söylerlerdi.

Kurban töreninde ortaya bir kaç tane ak-boz at getirilirdi. Bunlardan hangisinin Tanrı tarafından beğenildiğini anlamak için Kam (Şaman) bazı dualar okuyarak elinde

bulunan bir fincanı atın arkasına koyar. hayvanın kımıldamasıyla fincan yere düşerdi. Eğer fincanın başı aşağıya gelirse Tanrının bu atı beğenmediği anlaşılır, bu işlem fincanın başı yukarıya gelene kadar diğer atlarda tekrarlanırdı.

Seçilen kurbanlık at, boğmak ve bel kemiklerini kırmak suretiyle öldürülürdü, çünkü kurbanın kanı yere dökülmemeliydi. Daha sonra kurbanın eti pişirilir ve misafirler ziyafet çekilirdi. Kurbanın derisini ve başını bir sırtığa geçirerek dikerlerdi.

Avrupanın ilk sahipleri olan Kelt'ler de toprağın verimi ve bereketi artsın diye Tanrılarına kurban sunarlardı. Beş yılda bir yapılan bu törenlerde sazlardan içi boş büyük tanrı tasvirleri yaparlar ve bunların içini caniler (yani tabulara muhalefet eden kimseler) ve harp esirleri ile doldurulup ateşe verirlerdi. Kelt'lerin inanışlarına göre kurbanların sayısı ne kadar çok olursa toprağın verimi o kadar bereketli olurdu.

Kelt'ler, Hıristiyanlığı kabul edinceye kadar bu hareketlerinde herhangi bir ahlâksızlık görmediler. Hatta Hıristiyanlığı kabul ettikten sonra da bu adetlerini birdenbire bırakmadılar. Hatta onların torunları bu güne kadar bu adetleri unutmamışlardır. Fakat torunlar, bu âdetleri yontmuşlar, inceltmişler ve nisbeten Hıristiyanlaştırmışlardır. Buna benzer bir olay da Germen kabilelerinin Hıristiyan olmalarında görülür. Önceleri Hıristiyanlık Germen kabilelerine ilk geldiğinde hiçbir değişiklik getirmedi. Örneğin İzlanda'nın Hıristiyanlığı kabul ettiği tarihin en sakin ve sağduyulu siyasal dönemlerinden biridir. Yeni dinin devleti bölecek gibi gözükmesi üzerine kurnaz bir yargıç uzlaşma teklif etti: Puta tapanlar at eti yemek ve benzeri şeylerden vaz geçecekler buna karşılık Hıristiyanlar da onların Thor'a (Bir İzlanda Tanrısı) sessiz ve gösterişsiz bir biçimde kurban sunuşlarını hoş götüyle karşılayacaklardı. Bu şartlar altında puta tapanlar, vaftiz edilmeyi de kabul ettiler. Yavaş yavaş eski tanrılar ortadan kaybolmaya başladı ve Hıristiyanlık buralara yerleşmeye başladı.

Güney Amerika'da bir ırk olan Aztek'

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

lerin dini inanışlarında da, diğer dinlerde görülen kurban çok daha genişlemiş olarak görülür.

Aztek inanışlarına göre «Güneş'in gökyüzünde kalıp ışık saçabilmesi için insanların kalpleriyle beslenmesi gerekirdi.» Bunun için de durmadan savaş yapmak bir din göreviydi, bu görevi yerine getirmek için, aztekler durmadan savaşlar, akınlar yapmış ve yakaladıkları esirleri kurban taşı üzerine yattırılmışlardır. Tarihi kayıtlara göre TENOKTİLAN'daki büyük piramidin güneşe adanması sırasında (1486) 20.000 kişi kurban edilmiş ve bunların kalpleri rahipler tarafından taş bıçaklarla göğüslerinden çıkarılarak güneşe adanmıştır.

Ateş tanrısına adanan kurbanlar, göğüsleri açılmadan ateşe atılıyordu. Beslenme tanrısına insanların derileri rahipler tarafından yüzülür ve henüz debelenen kurbanların kanlı derilerini kendileri giyerlerdi,

böylece bitki örtüsünün yeniden yeşereceğine ve toprağın her yıl bu yeşil giysilerini giyeceğine inanırlardı.

Güney Amerika kıtasına ilk ayak basanlardan olan Keşiş Bertal Diaz Aztek tapınaklarından birini ziyaret izni alarak tapınağa girer. Bertald Diaz gördüklerini şöyle anlatır. «Odanın duvarları baştan aşağı pıhtılaşmış insan kanıyla sıvalı idi. Çok iğrenç bir koku vardı. Kastilya'nın mezbahanelerinden daha da dayanılmıyacak gibiydi.» Sonra sunak taşına bakar ve orada üç insan kalbi görür. Sayısız merdivenlerden aşağı inerler, az sonra bir toprak tepenin üstünde büyük, ahşap iskeletli bir bina görürler. İçeriye girip etrafa göz gezdirdiklerinde, kurbanlarının başlarının tavana kadar güzelce istif edildiklerini görürler. Bir asker 136.000 kadarını sayar.

(Devam edecek)

Kedilerde Psi Kudretleri

(Sayfa 29'dan devam)

Medyumluk olaylarının saçma olarak dikkate alınmalarına az eğilim olan bugün, bilim adamlarından REMÍCHAUVIN veya FRIBOURG parapsikoloji enstitüsünün ünlü araştırmacıları, bu sorunun üzerine eğilmişlerdir. Belki de

dil ve kedi medyumluğu hakkındaki keşiflerinin içinde, eski Mısırlıları ve orta çağımızın gerçek büyücülerini birleştireceklerdir... Yalnız Fransamızda, bu küçük kedi cinsinden, fareleri yakalamak kadar, yapılacak başka şeyleri olduğunu sanan, dokuz milyondan fazlası vardır.

Ufo Aktüalite

(Sayfa 31'den devam)

sine karşın UFO'yu o kadar netlikle hızını ve biçimini belirleyemiyordu. Onu bu şekilde aşağı yukarı 1 saat kadar izlemişti ekranda. Ondan sonra kuzey batıdan güneye doğru ekranın dışına çıkmaya başlamış, hızını da arttırmakta olduğundan Collins izlemekte güçlük çekmiştir. Tam «artık kayboldu, gitti» diyeceği sırada tekrar geri dönerek Pinecastle'ye doğru yön değiştirmişti. Bu dönüşünden durduğu sırada obje hakkında kompüter vasıtasıyla biraz daha bilgi edinme olanağı ortaya çıkabilmiştir. Ayrıca, bu gözlemin tüm gelişimi sırasında, sanki radarla izlendiğinin farkına vardığı izlenimini de gözlemci ve görevliler üzerinde uyandırmıştır.

Buna rağmen yine de UFO'nun hangi yöne doğru o bölge üzerinden ayrılmış olduğunu belirleyemediklerini ifade etmiştir Jacksonville Hava İstasyonu'ndan Nick Young. Young, daha sonra olay hakkında ayrıntıları toplayabilmek için Clark ve Collins'le de görüşmeler yapmıştır. Sonradan Young'un verdiği rapora göre Clark ve Collins, her ikisinde görevlerini başarıyla sürdürmekte ve güvenilir kimseler idi. (UNDERSTANDING Dergisinden).

YUKARIDAKI YAZILAR İÇİN KAYNAK ESERLER :

1. Bufora
2. Understanding - Nov. Dec. 1978

Bionik Kız

(Sayfa 7'den devam)

nak veren bir alet ortaya koymuştur. Alet, kendisine, NELYA MİKHAİLOVA'yı saran manyetik alanın, psikokinetik kudretlere yeteneği olmayan kimselerin manyetik alanından daha yüksek dereceye, yaklaşık 0,60 GAUS'a yükseldiğini keşfetme olanağı verdi.

«Doktor SERGEYEV, şahıslardan bir çoğunun, beynin arka kısmından ve alın bölgesindekinden üç-dört voltajlık yüksek bir elektrik akımı ürettiklerini açıklamıştır. Oysa NELYA MİKHAİLOVA'nın beyini, arka kısmından; alın kısımlarının ürettiklerinden 50 kez yüksek voltajlık bir akım üretmiştir.»

Bu çeşit araştırmalar sonuçlandırıldığı vakit, beyin mikro cerrahi pratisyenlerinin, beynin merkezinde, normal olarak yasaklanmış psikokinetik kudretleri geliştirme olanağı veren müdahalelerde, bulunma durumunda olacakları düşünülebilir. O zaman hiç bir şey, beyin tarafından yayınlanmış dalgaları, başlangıçta güçlendirmeden motor rölelerin uzaktan kumandasını engellemeyecektir.

Bu orta ve kısa vaadeli ümitler insana, hemen hemen sonsuz kudretler verecektir. Fakat böyle doğa ile oynamak tehlikeli değildir ve robot-insan mutlu olacak mıdır? Bu da başka bir sorundur. (Nostra : 323)

RUHUN KURTULUŞUNDA

H İ N D U İ Z M

Swami Nikhilananda

Herkesin Yolu bilime ve herkes bilgilerini serbestçe kullanmayı öğrenebilir. Dinlerin ödevi barışın ve özgürlüğün hedeflerini gösteren yol levhaları olmaktır. Yorgun İnsanlığa terennüm edeceği bir şarkı verelim: «Yok etmek» değil «yapmak; mahkûm etmek» değil, «tanıma ve kabul etmek»; «husumet» «dargınlık» değil, «uyum». İnsanın doğası değiştirilmelidir. (Fiatı : 50 TL.)

YENİ YAYINLANDI

Ödemeli İsteyiniz : P.K. 1157 İstanbul

Prof. Dr. Eugen HERRIGEL

Zen Budizm Yolu

VE

Yay ile Ok Atma San'atı

Ödemeli İsteyiniz : P.K. : 1157, İstanbul